

สู่ ทศวรรษ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๒๕๕๓

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961182663

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“... ศูนย์ศึกษาการพัฒนา

ซึ่งหมายความว่า เป็นศูนย์หรือแหล่งที่รวมการศึกษาเพื่อดูว่าทำอย่างไรจะพัฒนาได้ผล ...”

“... ศูนย์ศึกษาฯ ไม้ไขว้วิทยาลัย ไม้ไขว้โรงเรียน

แต่เป็นสถานศึกษาแห่งหนึ่งที่คุณทุกระดับสามารถที่จะมาดู ...”

“... ขุกหน้าซี สามารถดูในแห่งเดียวกัน วิชาการที่จะพัฒนาในสาขาต่างๆ

ของวิชาการอันนี้ก็เข้ากับเงินเหมืองเข็ชชักรันเซ็ที่จะมาดูอะไร

มีวิชาการใดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา นอกจากนี้ก็ไปดูศูนย์ศึกษา

ไปพักผ่อนหย่อนใจก็ได้เพราะ ว่าทำงานมาเครียด ก็ไปเข็ชชักรันเซ็ศูนย์ศึกษาฯ

เหมือนไปเข็ชชักรันเซ็สวนสาธารณะก็ได้ ...”

๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๑

สาร

นายกฤษฎา ธีรบุญกิจ
ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตลอดระยะเวลาเกือบ ๑ ทศวรรษที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการมีส่วนร่วมส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เสนอแนะมาตรการ หรือนโยบายต่าง ๆ อันนำไปสู่การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้เจริญก้าวหน้า สามารถนำรายได้เงินตราต่างประเทศ สร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้กระจายไปในพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของประเทศ ให้เป็นที่รู้จักแก่นานาชาติ

ผมเชื่อว่าปณิธานและความมุ่งมั่นของคณะผู้ก่อตั้ง สทท. เป็นแรงผลักดันสำคัญให้คณะกรรมการ สทท. ที่ผ่านมาทุกชุดได้ร่วมกันสืบสานเจตนารมย์ในการทำหน้าที่โดยยึดประโยชน์ส่วนรวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและประเทศชาติเป็นหลักมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ถือเป็นความรับผิดชอบต่อสังคม ในการที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีอยู่หลากหลายสาขาอาชีพจะแน่วแน่ สร้างสรรค์คุณประโยชน์และผลงานให้เป็นที่ยอมรับทั้งจากภาครัฐและระหว่างภาคเอกชนด้วยกัน เพื่อเสริมสร้างความเจริญและยั่งยืนให้แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศอยู่ในระดับเทียบเคียงกับนานาชาติ ประเทศได้

ในโอกาสเข้าสู่ ๑ ทศวรรษของ สทท. ผมขอขอบคุณคณะกรรมการ สมาชิก ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ปรึกษา คณะทำงานเฉพาะด้านและพนักงานทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ได้ร่วมกันปฏิบัติภารกิจของ สทท. ให้ลุล่วงเป็นผลสำเร็จในหลายประการ และจะยังคงร่วมกันมุ่งมั่น สทท. ให้ก้าวเดินต่อไปสู่เส้นทางแห่งคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจของ สทท. บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๔ ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

นายกฤษฎา ธีรบุญกิจ
ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

บทนำ

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถือเป็นวันสำคัญอย่างยิ่งของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางตามเจตนารมณ์ที่จะมีองค์กรตัวแทนผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการในชื่อ “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” (สทท.) ทำหน้าที่หลักในการประสานงานอย่างมีระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชน เสนอแนะแนวนโยบายสำคัญด้านการท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรมและมีจรรยาบรรณเพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้พัฒนาก้าวหน้า

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้ประสบกับภาวะวิกฤตในรูปแบบต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ทั้งวิกฤตทางธรรมชาติ วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลก และวิกฤตทางการเมืองในประเทศ ทำให้ สทท. ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ในขณะเดียวกันได้พยายามเสนอแนวทางส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยผ่านการระดมความเห็นระหว่างคณะกรรมการ สมาชิกและผลักดันให้เกิดผลทางปฏิบัติ เพื่อความเป็น “ศูนย์รวมของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” อย่างแท้จริง

หนังสือ “สู่ ๑ ทศวรรษ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ฉบับนี้เป็นการรวบรวมเนื้อหาสาระ ผลการดำเนินงาน ๙ ปีของ สทท. ในสามช่วงเวลาสำคัญ ได้แก่

ช่วงแรก เป็นช่วงเริ่มต้นของการรวมตัวอย่างไม่เป็นทางการของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยแกนนำผู้ประกอบการในสมัยนั้น จัดตั้งเป็น “คณะกรรมการร่วมสถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” และพัฒนาเป็น “สถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย” มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อแสดงความเป็นเอกภาพของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย พร้อมกับการยกย่องพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอต่อรัฐบาลเพื่อให้มีองค์กรเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ

ช่วงสอง เป็นช่วงเริ่มต้น “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” เป็นการวางรากฐานของการบริหารองค์กรให้การมีส่วนร่วมของสมาชิกและบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยประสานงานและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาครัฐและเอกชน สนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศให้บรรลุผลตามเป้าหมาย สนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมถึงร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศทั้งในภูมิภาคและนานาชาติ

ช่วงสาม เป็นการก้าวสู่การส่งเสริม สนับสนุนยกระดับผู้ประกอบการ
ท่องเที่ยวไทยให้สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ริเริ่มและทำงาน
ร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องภายใต้กิจกรรมและโครงการสำคัญๆ
ของรัฐบาลให้ดำเนินงานอย่างมีระบบและเป็นไปในทิศทางที่จะยกระดับคุณภาพ
และมาตรฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยภาครัฐได้เปิดโอกาสให้มีผู้แทนสภา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมในคณะกรรมการชุดสำคัญๆ อาทิ
คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน
เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ในระดับประเทศ ระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด
คณะกรรมการ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะกรรมการมาตรฐาน
แห่งชาติ เป็นต้น ซึ่งการมีส่วนร่วมในกลไกเหล่านี้ได้สนับสนุนให้ สทท. มีบทบาท
ในการพัฒนา ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาในช่วงวิกฤตได้อย่างทันท่วงที มีการระดม
ความคิดเห็นเพื่อหามาตรการในการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการ
ท่องเที่ยว และผลักดันมาตรการภาครัฐในการสนับสนุนและแก้ไขปัญหาจนเป็นผล
สำเร็จในหลายประการ

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
หนังสือ “..... สู่ ๑ ทศวรรษ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” จะเป็น
ประโยชน์ต่อสาธารณชนใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน และขอ
ขอบพระคุณผู้ประกอบการท่องเที่ยวและพันธมิตรภาครัฐ ที่กรุณาให้
ความร่วมมือ สนับสนุนการจัดทำหนังสือเล่มนี้ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
และบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) รวมทั้งผู้ที่ได้สละเวลาให้ทีมงานได้สัมภาษณ์
ตลอดจนผู้ที่ได้ถ่ายทอดข้อคิดเห็นต่อบทบาทของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่ง
ประเทศไทยที่ผ่านมาและความคาดหวังต่อ สทท. ในอนาคต ซึ่งทำให้หนังสือเล่มนี้
มีความครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สิงหาคม ๒๕๕๓

สารบัญ

บทบาทหน้าที่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ความมุ่งมั่นและเอิกภภาพสู่...สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๔๔)

- การตั้งสถาบันเป็นต้นแบบ
- จากความพยายามสู่ความสำเร็จ
- สัญลักษณ์แห่งความสมบูรณ์ของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

วางหลักปักฐาน เพื่อการทำงานร่วมกัน (พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๙)

- การส่งเสริมการตลาด
- การพัฒนาและวิชาการ
- ความร่วมมือระหว่างประเทศ
- จัดระเบียบการบริหารองค์กรเพื่อการมีส่วนร่วม

ก้าวอย่างทีกล้าแกร่ง สู่ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓)

- แนวนโยบายการบริหารงาน
- เสริมบุคลากรให้กล้าแกร่ง
- สร้างสรรค์สินค้าท่องเที่ยว
- สร้างฐานข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกในประเทศและต่างประเทศ
- นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศ
- บทบาทด้านการออกกฎหมาย
- การแก้ไขวิกฤตอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- การขยายบทบาทของ สทท. ในต่างจังหวัด
- การพัฒนาระบบบริหารงานสำนักงาน

บทสรุป

เส้นทาง มุ่งสู่คุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม

- นานาทศนะ จากผู้ก่อตั้งผู้สืบสาน และผู้นำนโยบาย
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ชุมพล ศิลปอาชา
 - เลขาธิการ สถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนแรก
สุชาติดา ยูวบูรณ์ -
 - ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คนแรก
วิจิตร ณะระนอง
 - ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คนปัจจุบัน
กนกฤช หิรัญกิจ
 - อดีตสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และกรรมการร่าง พ.ร.บ.
สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ภราเดช พยัฒวิเชียร
 - ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
สุรพล เศวตเศรณี

- รายชื่อคณะกรรมการ ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะทำงานต่าง ๆ
- ชุดที่ ๑ (ประจำปี ๒๕๔๕-๒๕๔๗)
 - ชุดที่ ๒ (ประจำปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙)
 - ชุดที่ ๓ (ประจำปี ๒๕๔๙-๒๕๕๑)
 - ชุดที่ ๔ (ประจำปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓)

ผู้แทน สทท. ในคณะกรรมการร่วม ภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ (กรอ.) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ผู้บริหารและพนักงานสำนักงาน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔
- พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๔
- ข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๐
- ข้อบังคับว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

บทบาทหน้าที่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ โดยให้มีผลบังคับใช้ในวันถัดจากวันประกาศเป็นต้นมา

วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้ “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ (มาตรา ๖) รวม ๑๕ ข้อ ซึ่งประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ในระดับภาพรวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (๑) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในด้านการประสานงานอย่างมีระบบระหว่างรัฐกับเอกชนและเอกชนกับเอกชนด้วยกัน

(๒) เสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๓) ให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจการด้านการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

(๔) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี สถานที่ท่องเที่ยว โบราณสถานและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

(๕) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(๖) ดำเนินกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๒ ในระดับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- (๑) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๒) ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๓) ส่งเสริมให้มีจรรยาบรรณในการท่องเที่ยว
- (๔) ส่งเสริมให้มีระบบการรับรองคุณภาพ ระบบมาตรฐานและระบบประกันคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๓ การสนับสนุนและดูแลสมาชิก

- (๑) ควบคุมดูแลให้สมาชิกผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรมและมีจรรยาบรรณ
- (๒) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทดลอง อบรม และเผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้แก่สมาชิก หรือจัดเป็นบริการแก่บุคคลทั่วไป
- (๓) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสมาชิกและบุคคลทั่วไปทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- (๔) คัดกรองและรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๕) ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างสมาชิกด้วยกัน

นอกจากนี้ ภายใต้พระราชบัญญัติ มาตรา ๗ ยังมีข้อห้ามมิให้สภาก่อทำการใดในลักษณะที่เป็นการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมหรือการจำกัดทางการค้าเพื่อการผูกขาด(เว้นแต่การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล)ลิดรอนสิทธิของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การกีดราคาสินค้าหรือบริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอื่นๆที่อาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ เป็นต้น

ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ข้างต้น ให้สภามีสำนักงานใหญ่หนึ่งแห่งในท้องที่ที่สภากำหนด และมีสำนักงานสาขาได้ตามความจำเป็น โดยขณะนี้สำนักงานใหญ่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ชั้น ๑๗ อาคารสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่วนการจัดตั้งสำนักงานสาขาได้มีข้อบังคับไว้ ซึ่งจะจัดตั้งตามความพร้อมของแต่ละพื้นที่เป็นหลัก

ประเภทสมาชิก

สมาชิกของสภามี ๓ ประเภท คือ

สมาชิกสามัญ

สมาชิกวิสามัญ

สมาชิกกิตติมศักดิ์

องค์ประกอบของคณะกรรมการ

ประกอบด้วย ๓ ส่วนหลัก คือ

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(๒) กรรมการประเภทเลือกตั้ง จำนวนสามในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกันที่ได้รับการเลือกตั้งจากผู้แทนสมาชิกสามัญในที่ประชุมสมาชิกสามัญ

(๓) กรรมการประเภทแต่งตั้งจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน โดยแต่งตั้งจากสมาชิกวิสามัญหรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์

ทั้งนี้ กรรมการทั้ง ๓ ส่วนจะเลือกกรรมการตามข้อ ๒ หรือ ข้อ ๓ เป็นประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆตามความจำเป็น โดยให้ผู้อำนวยการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

คณะกรรมการ สทท.จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา ๑๖ ซึ่งรวมถึงการออกข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรรมการประเภทเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ โดยกรรมการประเภทแต่งตั้งจะพ้นจากตำแหน่งพร้อมกับวาระของกรรมการประเภทเลือกตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งได้อีก ทั้งนี้ประธานสภาจะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้

การดำเนินงานกิจการสภา

คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยองค์ประชุมจะต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด และเมื่อมีเหตุจำเป็นสามารถเรียกประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้

การควบคุมของรัฐ

มาตรา ๓๕ ของพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจในการกำกับดูแลให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๑๖ และอื่น ๆ ที่กำหนดในมาตรานี้ ในเวลาต่อมา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ ได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมาตรา ๑๒๐ กำหนดให้ในพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” มีหน้าที่กำกับดูแลให้คณะกรรมการดำเนินการใดๆเป็นไปตามมาตราต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงการส่งสำเนาเอกสารรายงานประจำปีที่แสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ผ่านมาและคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมงบดุลและบัญชีรายรับและรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว

ตอนที่ ๓

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ความบูรณและเอกภาพสู่... สภาทอองเทียวฯ (พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๔๔)

ย้อนหลังไปเป็นเวลากว่า ๑๗ ปี การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวส่งผลให้รายได้เงินตราต่างประเทศจากการท่องเที่ยวอยู่ในระดับที่สูงกว่ารายได้จากการส่งออกสินค้าของประเทศ ในขณะที่โครงสร้างและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้นในปี พ.ศ.๒๕๓๖ ภาคเอกชนผู้ประกอบการท่องเที่ยวจึงได้มีการรวมตัวกันเป็นครั้งแรกเพื่อผลักดันการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อจะให้องค์กรนี้เป็นตัวแทนที่แท้จริงของธุรกิจเอกชนในการส่งเสริม พัฒนา แก้ปัญหา ยกกระดับมาตรฐานบริการท่องเที่ยว และประสานงานกับภาครัฐและระหว่างเอกชนด้วยกันเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ โดยได้มีการรวมตัวกันครั้งแรกในรูปของ “คณะกรรมการร่วมสถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยว”

คณะกรรมการชุดนี้เกิดขึ้นจากการผนึกกำลังของ ๘ สมาคมหลักที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในยุคนั้น โดยมีตัวแทนประกอบด้วย นายกฤษ ปันยารชุน ผู้แทนสมาคมพาด้าไทย นายวิจิตร ณ ระนอง ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย และสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย นางสุชาดา ยุวบูรณ์ ผู้แทนสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) นายเอนก ศรีชีวะชาติ ผู้แทนสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว นายชูชาติ ทองคำ ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวภายในประเทศ นางสุพรรณิ เบญจฤทธิ์ ผู้แทนสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และ พ.ต.อ.แสงทอง กำเนิดมี ผู้แทนสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ

คณะกรรมการฯ ได้จัดกิจกรรมแรกที่แสดงถึงพลังและความเป็นหนึ่งเดียวกันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือการประชุมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ ๑ (First Thailand Tourism Conference) ในหัวข้อ “มองไปในศตวรรษหน้า” (Vision 2000) เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๗ ณ โรงแรมอิมพีเรียลควีนส์ปาร์ค โดยมี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษเป็นประธานเปิดการประชุม ขณะเดียวกัน ได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการร่างพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้น ประกอบด้วยตัวแทนจากสมาคมต่างๆ ได้แก่ นายศุภฤกษ์ สุรางกูร จากสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว นายเกื้อ อังศวานนท์ จากสมาคมโรงแรมไทย นายอนุชาติ ชาญณรงค์ จากสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) นายชูชาติ ทองคำ จากสมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวภายในประเทศ นายศิริศักดิ์ หวังธรรมมั่ง จากสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย พ.ต.อ.แสงทอง กำเนิดมี จากสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ โดยได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายจากสหภาพนายความซึ่งมีนายลัก กอแสงเรือง เป็นประธานในขณะนั้น และได้ส่งนายวิบูลย์ ตั้งกิตติภาภรณ์มาเป็นตัวแทนในฐานะที่ปรึกษาทางกฎหมาย

องค์กรท่องเที่ยวต่างๆของภาคเอกชน ได้ร่วมมือกันอย่างแข็งขันดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตั้งแต่เดือนตุลาคม ปี ๒๕๓๖ และพยายามผลักดันผ่านรัฐบาลมาหลายยุคหลายสมัย แต่เนื่องด้วยปัญหาความผันแปรทางการเมืองและปัจจัยแวดล้อมหลายประการ ทำให้ต้องใช้เวลาดำเนินการยาวนานเกือบเก้าปี จึงสามารถผลักดันให้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาจนเป็นผลสำเร็จ

การตั้งสถาบันเป็นต้นแบบ

หลังการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมฯได้สองปี ภาคเอกชนจึงเกิดความคิดจะนำเอากฎเกณฑ์ตามร่างพระราชบัญญัติฯ มาทดลองใช้ในการทำงานร่วมกันระหว่างที่ พ.ร.บ.ยังไม่ผ่านเป็นกฎหมาย จึงนำไปสู่การจัดตั้งเป็น “สถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย” (Thailand Tourism Society) เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๘ โดยมีนายปิติ สุขะกุล จากสมาคมไทยบริการท่องเที่ยวเป็นประธานสถาบันคนแรกและนางสุชาดา ยุวบูรณ์ เป็นเลขาธิการสถาบันคนแรก มีกำหนดวาระ ๒ ปี (กรกฎาคม ๒๕๓๘ – มิถุนายน ๒๕๔๐) หลังจากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารตามกำหนดวาระอีก ๒ ครั้ง มีนายวิจิตร ณะรอง ประธานสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย ดำรงตำแหน่งประธานทั้งสองสมัยติดต่อกัน (กรกฎาคม ๒๕๔๐ – มิถุนายน ๒๕๔๔) ถือเป็นช่วงสุดท้ายของการดำเนินงานของสถาบันก่อนจะเป็น “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” อย่างเป็นทางการ

ในขณะนั้นบทบาทหลักของสถาบัน คือ มุ่งผลักดันการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พร้อมกับการแสดงบทบาทเป็นองค์กรกลางของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ทั้งในเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม วิกฤตจราจร การหลอกลวงเอาไรด์เอาเปรียบนักท่องเที่ยว ปัญหาการบุกรุกและความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ปัญหาภาพพจน์ในทางลบของประเทศ ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและไม่สะดวกในบริเวณท่าอากาศยาน ทั้งยังได้เสนอแนะให้รัฐบาลตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและการพัฒนาท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะเพื่อทำงานอย่างต่อเนื่อง ให้ความสำคัญกับ เรื่องการเตรียมความพร้อมกับการเปิดเสรีการค้าและบริการ นโยบายการบินที่ยังไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ระบบจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน ยกกระดับมาตรฐานบุคลากร และพัฒนาสนามบินภูมิภาคในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญให้เป็นสนามบินนานาชาติ

จากความพยายามสู่ความสำเร็จ

ในช่วงสุดท้ายของการเป็นสถาบันยังได้มีการจัดทำ “สมุดปกขาว” สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยว ต่อนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ในการประชุมเพื่อหาแนวทางพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๑ เมษายน ๒๕๔๔ ก่อนจะผลักดันให้รัฐบาลจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เป็นผลสำเร็จ บทบาทของสถาบันจึงยุติลงหลังจากดำเนินงานมายาวนานถึง ๖ ปี

นับเป็นความอุทสาหะอย่างยิ่งของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่ทุ่มเทความพยายามนานนับทศวรรษ จากวันที่รวมตัวกันริเริ่มผลักดันการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๓๖ การทำความเข้าใจและประสานงานอย่างใกล้ชิดกับ ๕ รัฐบาลจนถึงวันที่ พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผ่านออกมาเป็นกฎหมายบังคับใช้เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ นับเป็นการเปิดหน้าใหม่ของประวัติศาสตร์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยในการถือกำเนิดขึ้นขององค์กรหลักที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนที่แท้จริงของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สัญลักษณ์แห่ง “ความสมบูรณ์ของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว”

ตราสัญลักษณ์ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้สะท้อนการผสมผสานระหว่างทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอันทรงคุณค่าของไทย และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแสดงออกผ่านรูปแบบของใบไม้ซึ่งทดแทนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอันหลากหลายและสมบูรณ์ของไทย ในขณะที่ดอกไม้เป็นลายเส้นวงกลมคล้ายกันหอยด้วยสีน้ำตาลแดงแบบลายบ้านเชียงทดแทนความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมตั้งแต่โบราณกาลของประเทศไทย และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ออกแบบโดย ผ.ศ.ถาวร โกอุดมวิทย์
รองอธิการบดี ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ.๒๕๔๕

ตอนที่ ๓

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961182663

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

วาทะหลักปรัชญา เพื่อการมีส่วนร่วม (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๔๙)

ในที่สุดความตั้งใจและความพยายามของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จะมีการรวมตัวกันเป็นองค์กรในรูปแบบของสภาภิบรรลุผล เมื่อได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ในพระราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้มีผลบังคับใช้ในวันถัดไป รวมเวลาในการดำเนินการเกือบ ๑๐ ปี สทท.จึงถือกำเนิดเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตัวแทนของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคเอกชนอย่างแท้จริงในการประสานงานอย่างมีระบบ ระหว่างรัฐกับเอกชนและระหว่างเอกชนด้วยกันเอง ในการพัฒนา ส่งเสริมการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้มีเอกภาพ

นับตั้งแต่วันประกาศใช้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ มีภารกิจมากมายที่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย รวมถึงการจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการซึ่งใช้เวลาทั้งสิ้นเกือบ ๘ เดือนกว่าจะถึงวันที่คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยชุดแรกได้เริ่มปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ โดยมีนายวิจิตร ณ ระนองเป็นประธาน สทท.คนแรก

การจัดตั้งองค์กรใหม่เป็นเรื่องที่ลำบาก แต่การเริ่มงานด้วยมือเปล่าโดยไม่มีทรัพยากรใดๆ มาช่วยสนับสนุน ยิ่งทำให้การทำงานลำบากมากขึ้นเป็นทวีคูณ ฉะนั้น นอกจากจะต้องเร่งทำงานในภาระหน้าที่หลักแล้ว คณะกรรมการ สทท. ยังจำเป็นต้องรีบดำเนินการหาทุนทรัพย์ หาที่ตั้งสำนักงาน จัดหาเจ้าหน้าที่ อุปกรณ์และปัจจัยอื่นๆ เพื่อให้สามารถเริ่มต้นการทำงานได้ ดังนั้น การที่รัฐบาลมีเป้าหมายในการดำเนินงานเชิงรุกและมีความคาดหวังต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสูง จึงนับเป็นความท้าทายที่เพิ่มมากขึ้น แต่ด้วยความร่วมมือ ความเสียสละ ความมุ่งมั่นและอดทนของกรรมการ

ทุกคนและการสนับสนุนของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้การทำงานของคณะกรรมการชุดแรกนี้สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างน่าพอใจในระดับหนึ่ง

การจัดงานเพื่อหารายได้สำหรับเป็นทุนเริ่มแรกให้แก่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในชื่อ Tourism Fun(d) Fair ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ณ สวนสามพราน เป็นการแสดงออกถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในทุกสาขา โดยมีกิจกรรมที่หลากหลาย รวมถึงการแสดงมุขิตาจิตเพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของบุคคลสำคัญในวงการท่องเที่ยวที่ได้เสียสละกำลังความคิด กำลังกาย และกำลังทรัพย์ ก่อสร้างบุกเบิกด้วยความมานะอดทนอุตสาหะ จนทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้า ได้แก่ นายฉัตรชัย บุญยะอนันต์ ท่านผู้หญิงชนิดต์ ปิยะอูย นายกุสะ ปันยารชุน พลโทเฉลิมชัย จารุวัสดร์ พันเอกสมชาย หิรัญกิจ นายเถกิงศักดิ์ สุวรรณทัต และนายไพฑูรย์ พงศะบุตร

การดำเนินงานในวาระของคณะกรรมการชุดแรก (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๔๗) และชุดที่สอง (พ.ศ.๒๕๔๗-๒๕๔๙) ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีนายวิจิตร ณ ระนอง ดำรงตำแหน่งเป็นประธานสภาต่อในสมัยที่ ๒ ได้ครอบคลุมถึงมิติต่างๆ ของงานด้านการท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งด้านการตลาด และการพัฒนา ตลอดจนงานแก้ปัญหาและงานด้านวิชาการ

ด้านส่งเสริมการตลาด

สทท. ได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาวิกฤตทั้งในภาพรวม และการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการภายใต้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ร่วมกับ ททท. ในการจัดงาน “ตลาดนัดท่องเที่ยว” ในปี ๒๕๔๖ และ งาน “เที่ยวไทยทั่วทิศ” ในปี ๒๕๔๗ เพื่อบรรเทาปัญหาวิกฤตและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ การจัดตั้งคณะทำงานร่วมด้านการตลาดเชิงรุกกับ ททท. และทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเสนอโครงการ Low Season Promotion ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในขณะนั้นให้ดำเนินการร่วมกับ ททท. และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมส่งเสริมการตลาดอยู่จนถึงปัจจุบัน ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) จัดทำโครงการส่งเสริมการประชุมนานาชาติเชิงรุกโดยเฉพาะในช่วง Low Season

ด้านการพัฒนาและวิชาการ

สทท. ได้จัดทำโครงการ สทท. สัมผัสไปตามภูมิภาคต่างๆ เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและปัญหาจากผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้เป็นฐานข้อมูลในการนำมาประกอบการพิจารณาเสนอแนวทางแก้ไขต่อรัฐบาลในโอกาสต่างๆ

สทท. ได้มีส่วนร่วมกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการทำโครงการวิจัย “โครงสร้างอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย” แล้วเสร็จในเดือนมิถุนายน ๒๕๔๗ ซึ่งได้เอื้อประโยชน์ให้การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของประเทศมีทิศทางชัดเจน ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพสูงมากยิ่งขึ้น

จัดการประชุมสัมมนาในวาระต่าง ๆ อาทิ

- “อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยุคใหม่ในเวทีโลก” - Thailand International Tourism Conference: Tourism Opportunities in the Mekong Region เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ณ โรงแรมโซฟิเทลเซ็นทรัลพลาซ่า กรุงเทพฯ เพื่อให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้เตรียมความพร้อมในการรองรับการขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยรวมถึงประเทศในแถบอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

- “ท่าอากาศยานที่ประสบความสำเร็จสามารถสร้างความสำเร็จให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว – A Successful Airport for A Successful Tourism Industry” เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ ณ โรงแรมคอนราด

- “ฝ่าวิกฤต สู่อากาศท่องเที่ยวไทย” เพื่อระดมความเห็นในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่กลายเป็นปัจจัยกระทบทำให้การเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ และผลักดันให้มีการเติบโตไปในทิศทางที่วางไว้ พร้อมเสนอมุมมองการผลักดันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อรัฐบาล เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ณ โรงแรมโซฟิเทล เซ็นทรัล พลาซ่า

- “รู้เท่า รู้ทัน พลิกผันธุรกิจท่องเที่ยวไทย” โดยการสนับสนุนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อสร้างความตระหนัก ตื่นตัวและให้แนวทางในการประกอบธุรกิจในยุคที่การสื่อสารคมนาคมได้พัฒนาไปไกล มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้กับธุรกิจซึ่งรวมถึงธุรกิจท่องเที่ยว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างรวดเร็วทั้งในด้านการค้า การตลาด สังคม การเมือง เทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งเป็นประโยชน์กับผู้เข้ารับการสัมมนาที่จะกลับไปปรับปรุงธุรกิจของตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

คุณฉัตรชัย
บุญยะอนันต์

พลโทเฉลิมชัย
จารุวัตร์

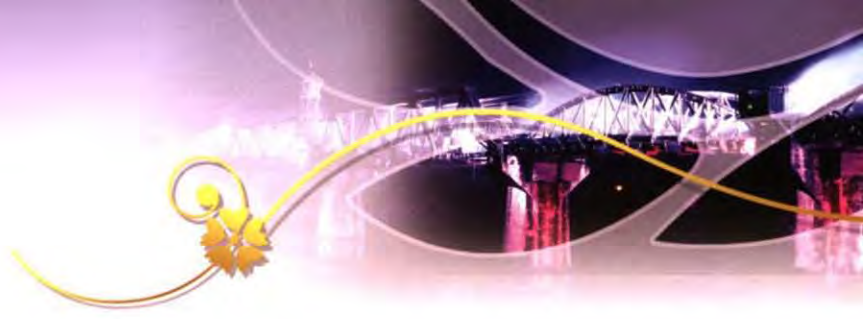

คุณกฤษ
ปิ่นยารชุน

ท่านผู้หญิงชนิดต์
ปิยะอุย

จัดทำโครงการ “เปิดทองหลังพระ : ทองเที่ยวสืบสานโครงการพระราชดำริ” (ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ปิดทองหลังพระ” ในโอกาสต่อมา) เพื่อส่งเสริมโครงการในพระราชดำริให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ และเป็นการเทอดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในปีทรงเจริญพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา โดยการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว ๑๙ โครงการพระราชดำริสำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศ และ ๙ โครงการพระราชดำริสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยตั้งเป้าหมายนักท่องเที่ยวไว้เป็นจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ คน แต่เมื่อสิ้นสุดโครงการพบว่ามียกนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมเยือนโครงการพระราชดำริเหล่านั้นรวมกันมากถึง ๒.๑ ล้านคน

ในการสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย สทท. ได้ริเริ่มจัดทำโครงการร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยความร่วมมือของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ในชื่อ “โครงการเสริมสร้างธุรกิจท่องเที่ยวไทยสู่สากล” ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการในด้านการบริหารจัดการ มีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานสินค้าและบริการที่ดี สอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีตราสัญลักษณ์ของสินค้าบริการที่เป็นที่รู้จัก และมีการดำเนินงานด้านการตลาดที่แข่งขันกับนานาชาติได้ทำให้ไม่เสียเปรียบต่างประเทศ สามารถเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวของประเทศได้ปีละหลายพันล้านบาท ผู้ประกอบการขายสินค้าได้ราคาสูงขึ้น และรัฐจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น

ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ

สทท. มีบทบาทเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างดีโดยได้เข้าร่วมกิจกรรมในเวทีระหว่างประเทศมากมาย ได้แก่

ประธาน สทท. ได้รับมอบหมายให้เป็นประธานในที่ประชุม Tourism Business Forum ในกรอบของ Asian Cooperative Dialogue ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก ๑๘ ประเทศในภูมิภาคเอเชีย การได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะทำงานด้านการพัฒนาบุคลากรในโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลฝรั่งเศสและรัฐบาลไทย

การประชุมหารือด้านความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวฮ่องกง

ในด้านการเปิดเสรีการค้าและบริการ สทท. ได้ร่วมหารือและประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดท่าทีของประเทศไทยในด้านการท่องเที่ยว เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการและของประเทศโดยรวม

จัดระเบียบการบริหารองค์กรเพื่อการมีส่วนร่วม

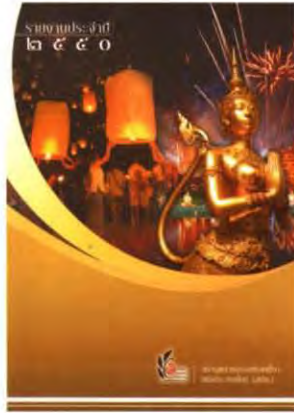
คณะกรรมการได้ตระหนักถึงข้อเท็จจริงว่าด้วยบทบาทและภารกิจดังกล่าวเพื่อให้ สทท. เป็นหน่วยงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกคน มิใช่เพื่อสมาชิกของ สทท. เท่านั้น การมีส่วนร่วมจึงเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากภารกิจต่างๆ จะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้จากบุคคลหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว จึงได้จัดทำโครงสร้างการบริหารให้ทุกฝ่าย ทุกพื้นที่ มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานและเสนอข้อคิดเห็นอย่างทั่วถึง โดยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการสภาจึงได้มีการออกข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของคณะกรรมการสมาชิกสภา และบุคคลรวมทั้งหน่วยงานภายนอก เพื่อเป็นกรอบในการทำงานของคณะกรรมการและสำนักงานอย่างมีระบบ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและติดตามตรวจสอบได้ในระดับหนึ่ง ในช่วงวาระของคณะกรรมการ ๒ ชุดแรกจึงเป็นการจัดวางโครงสร้างองค์กรของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกำหนดกรอบแนวทางการบริหารงานในเชิงโครงสร้าง เพื่อก้าวสู่การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศอย่างยั่งยืนและมีคุณภาพ

ตอนที่

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ก้าวอย่างทีกล้าแกร่ง สู่ทองเที่ยวที่ยั่งยืน (พ.ศ.๒๕๔๙-๒๕๕๓)

นับตั้งแต่คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยการนำของ นายกกฤษฎ หิรัญกิจ ประธานสภาคนใหม่ได้เข้ารับหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ต่อจากคณะกรรมการ ๒ ชุดแรกนั้น เป็นช่วงที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความท้าทายและความเสี่ยงหลายๆด้าน โดยเฉพาะปัจจัยเสี่ยงทางการเมืองภายในประเทศ จึงเป็นความพยายามของคณะกรรมการชุดที่ ๓ ที่จะต้องบริหารให้องค์กรสามารถดำเนินงานไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมภารกิจที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๔ และฟื้นฟูภาพอุปสรรครวมทั้งใช้โอกาสที่มีอยู่ ให้เอื้อประโยชน์ต่อการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมรวมทั้งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ในระยะต่างๆ

แนวนโยบายการบริหารงาน

คณะกรรมการปีบริหาร พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๑ และ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๓ (รวม ๔ ปี) ได้กำหนดนโยบายการทำงานไว้เป็นแนวทางของการบริหารงาน เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ก้าวหน้าไปอย่างมั่นคงและรวดเร็วทันกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆของเศรษฐกิจและการแข่งขันของประเทศด้วย โดยได้เน้นที่จะเร่งดำเนินงานในเรื่องต่างๆ รวม ๖ ประการ ดังนี้

หนึ่ง พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยพัฒนาความรู้และทักษะ รวมทั้งจรรยาบรรณของผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) รวมถึงผู้ประกอบการในส่วนภูมิภาค

สอง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐาน รวมทั้งเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เกิดความตระหนักถึงการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและชุมชนควบคู่กับการประกอบการ

สาม ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกทั้งต่างประเทศและภายในประเทศ โดยการสร้างความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อดำเนินการด้านการตลาดและงานประชาสัมพันธ์ร่วมกัน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและระหว่างประเทศ

สี่ ผลักดันให้เกิดการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบูรณะแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมที่เสื่อมโทรม ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับนโยบายการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวของรัฐบาล โดยเน้นการสร้างแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และรับนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่สูงขึ้น

ห้า พัฒนาศูนย์ข้อมูลเพื่อเป็นฐานรองรับ การสนับสนุนการประกอบกิจการของผู้ประกอบการ และการจัดทำดัชนีผู้ประกอบการเพื่อสามารถนำไปใช้เป็นระบบป้องกันการเกิดวิกฤตและปัญหาสำหรับผู้ประกอบการในอนาคต รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ทก พัฒนาระบบการบริหารงานสำนักงานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถรองรับกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น รวมถึงการจัดตั้งสำนักงานสาขาในต่างจังหวัด เพื่อกระจายการบริหารงานให้รวดเร็ว และครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง

ความพยายามในการผลักดันแผนนโยบายต่างๆ มีอุปสรรคนานัปประการ โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและภายใน เริ่มจากภาวะวิกฤตทางการเงินของโลกในปี ๒๕๕๑ ทำให้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป การเกิดภัยธรรมชาติในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ผ่นวกกับความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศอย่างต่อเนื่องและรุนแรงมากที่สุดในประวัติศาสตร์วงการท่องเที่ยวไทย มีการปฏิวัติรัฐประหารในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ การประกาศ พ.ร.บ.ความมั่นคง การออกพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน การประกาศเคอร์ฟิวห้ามประชาชนออกนอกเคสสถานยามค่ำคืนในหลายพื้นที่ และหลายครั้ง การปิดสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ การปิดล้อมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนและประเทศคู่เจรจาที่สำคัญอีก ๖ ประเทศ เหตุการณ์ความวุ่นวายต่างๆ ดังกล่าวได้กระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศไทย คณะกรรมการ สทท. จึงต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์รูปแบบการดำเนินงานด้วยความรวดเร็วให้ทันต่อสถานการณ์และพยายามอย่างเต็มที่ในการผลักดันมาตรการเพิ่มเติมในการช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งปวงให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมในหลากหลายเวที ทั้งเวทีระดับประเทศและระดับภูมิภาค

เสริมบุคลากรให้กล้าแกร่ง

บุคลากรเป็นหัวใจหลักในการก้าวเดินไปข้างหน้าของการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ จากจำนวนการจ้างแรงงานทางตรงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีอยู่ประมาณ ๒.๕๗ ล้านคน และการจ้างงานทางอ้อมอีกจำนวนกว่า ๒ ล้านคน สทท. จึงได้ดำเนินโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาค เพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ พัฒนาความรู้ทางธุรกิจด้านการท่องเที่ยว และยังเป็นส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ควบคู่กับการมีจรรยาบรรณตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และยังสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวกว่า ๔๐๐ คน ใน ๘ กลุ่มจังหวัดทั่วประเทศ

สทท. ได้มีบทบาทสำคัญในการร่วมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนด้านการท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพรองรับความต้องการของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งโครงการ “สหกิจศึกษา” ให้มีระยะเวลาการฝึกงานในสถานประกอบการจริง ด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและเรียนรู้วิธีการทำงาน

ในช่วงที่เกิดภาวะวิกฤตทางการเมืองจนส่งผลกระทบต่อการชะลอตัวของธุรกิจท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ.๒๕๕๒ สทท.ได้ร่วมกับสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการฝึกอบรมบุคลากรตามโครงการต้นกล้าอาชีพ เพื่อชะลอการเลิกจ้างของผู้ประกอบการตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของบุคลากรในธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อเตรียมพร้อมรองรับการเปิดการค้าเสรีบริการในอนาคตอันใกล้ โดยจัดอบรมเพิ่มทักษะและความรู้ให้กับพนักงานในสถานประกอบการทั่วประเทศกว่า ๑๓,๐๐๐ คน และเมื่อโครงการเสร็จสิ้นลง สทท.ได้มอบหมายให้นักวิชาการจากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเมินผลการดำเนินโครงการทั้งจากผู้เข้ารับการอบรมและสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งได้ผลการประเมินในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับการทำงานของผู้อบรมและบรรลุเป้าหมายในการชะลอการเลิกจ้างของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ ได้ขอรับการสนับสนุนจากกระทรวงแรงงานในการอบรมผู้ประกอบการอาชีพอิสระ อาทิ มัคคุเทศก์ จำนวน ๓,๐๐๐ คน เพื่อเพิ่มทักษะด้านภาษาต่างประเทศที่ยังไม่เพียงพอกับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวตลาดเป้าหมายใหม่ๆ

สทท. ในฐานะประธานคณะกรรมการมาตรฐานอาชีพของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดทำมาตรฐานอาชีพของบุคลากรในอุตสาหกรรมรวมหลายตำแหน่งงานเพื่อรองรับการเปิดเสรีด้านแรงงานในอุตสาหกรรมในกลุ่มอาเซียน

จรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนับเป็นอีกประเด็นสำคัญที่ สทท.ให้ความสนใจว่าจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยมีความยั่งยืน จึงได้กำหนดให้มีข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พ.ศ.๒๕๕๐ ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติสำหรับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและผู้เกี่ยวข้องให้ได้รับทราบ รวมทั้งกำหนดให้มีกระบวนการพิจารณาด้านจรรยาบรรณที่ชัดเจน

สรรค์สร้างสินค้าท่องเที่ยว

สทท.ได้มีส่วนร่วมแสดงความยินดีในการเปิดสนามบินแห่งใหม่ของประเทศ โดยมีกิจกรรมสร้างการรับรู้ถึงความพร้อมในการให้บริการทำอากาศยานนานาชาติ สุวรรณภูมิ ซึ่งถือเป็นประตูหลักสู่การท่องเที่ยวไทยและให้สาธารณชนได้สัมผัสประสบการณ์ประวัติศาสตร์กับการเปิดสนามบินสุวรรณภูมิ โดยการนำคณะกรรมการเข้าเยี่ยมชมการดำเนินงาน และภายหลังได้จัดกิจกรรม “เดิน-วิ่ง เฉลิมพระเกียรติมหัศจรรย์สุวรรณภูมิ” นำรายได้ทูลเกล้าฯถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๙ ก่อนเหตุการณ์เปิดสนามบินเพียงเล็กน้อย มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมกว่า ๓๐,๐๐๐ คน รวมถึงการมีส่วนร่วมในการแนะนำแก้ไขปัญหาและพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการของสนามบิน

ผลักดันให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะการท่องเที่ยวกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างการรับรู้นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ โดยได้ดำเนินการศึกษาความเหมาะสมเพื่อแยกเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ ๙ กลุ่มแหล่งท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือของผู้ประกอบการในพื้นที่ เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายตั้งแต่ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวตามความโดดเด่นของกลุ่มพื้นที่ และศึกษาสภาพปัญหาในพื้นที่เพื่อใช้เป็นแนวทางเพื่อการวางแผนการพัฒนาและการตลาดการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ โดยการเดินทางศึกษาสภาพข้อเท็จจริงด้านศักยภาพ การบริหารจัดการ และมีการหารือแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ประกอบการภายในกลุ่มพื้นที่ตัวอย่าง ๙ กลุ่ม ดังนี้

- (๑) ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ต สตูล)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : มรกตอันดามัน (Andaman Hideaway)
- (๒) ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : มนต์เสน่ห์เมืองใต้ (Zest of the South)
- (๓) ภาคตะวันตก (ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ชุมพร ระนอง สมุทรสงคราม สมุทรสาคร)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : แดนฝันทะเลวัง (Royal Paradise)
- (๔) ภาคตะวันออก (จันทบุรี ชลบุรี ตราด ระยอง)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : สีสนั่นตะวันออก (Dazzling Coast)
- (๕) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง :
กลุ่มวัฒนธรรมขอม (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : แดนตำนานอีสานใต้ (Mythical I – San)
- (๖) ภาคเหนือตอนล่าง :
กลุ่มอุทยานประวัติศาสตร์มรดกโลก (พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ กำแพงเพชร)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : รุ่งเรืองเมืองมรดก (Splendid Siam)
- (๗) ภาคเหนือตอนบน :
กลุ่มวัฒนธรรมล้านนา (เชียงใหม่ เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : ถิ่นฟ้าล้านนาเมืองเหนือ (Serene Lanna)
- (๘) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและตอนกลาง (หนองคาย อุดรธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : อัจฉรย์แดนอีสานเหนือ (Spicy I – San)
- (๙) ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร (นครสวรรค์ นนทบุรี ปทุมธานี อุทัยธานี อ่างทอง ชัยนาท ลพบุรี อุทัยธานี สุพรรณบุรี สิงห์บุรี กรุงเทพฯ)
ชื่อตราสัญลักษณ์ : อารยธรรมลุ่มเจ้าพระยา (Glorious Chao Phraya)

สทท. ได้มอบเอกสารการศึกษาทั้งหมดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งต่อมาได้มีการนำผลการศึกษาไปขยายผลเพื่อกำหนดการจัดกลุ่มการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทั่วประเทศไทยที่มีอยู่หลากหลายแล้ว สทท. เห็นว่าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Tourism Attraction) กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในหลายกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะและเป็นการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายมากขึ้น และสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคซึ่งใช้เป็นกลยุทธ์หลักในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวได้ จึงได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนประกาศให้มียุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนเพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนในส่วนภูมิภาคมากขึ้น เพิ่มโอกาสในการดึงดูดการลงทุนด้านการท่องเที่ยวขนาดใหญ่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย

โดยที่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนถือเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ประกอบกับแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองท้องถิ่น ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเทศบาลต่างๆ โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นผู้สนับสนุน และผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าส่วนการปกครองในส่วนภูมิภาคเป็นผู้มีส่วนอย่างมากในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการท่องเที่ยวของจังหวัดและการจัดหางบประมาณมาสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ สทท. จึงได้มีดำริที่จะให้มีการประกาศเกียรติคุณแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นในแต่ละภาคขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้

นอกจากนี้ ยังได้เสริมสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวควบคู่กับการเรียนรู้ สืบต่อเนื่องจากโครงการ “ปิดทองหลังพระ ท่องเที่ยวเรียนรู้โครงการพระราชดำริ” เป็นการรวบรวมและคัดสรรโครงการพระราชดำริที่มีความสอดคล้องกับตลาดนักท่องเที่ยว และทำการส่งเสริม สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวทั่วไป นักศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชน ไปท่องเที่ยวในโครงการเหล่านั้น ให้ได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน เป็นมิติใหม่ของการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดคุณภาพที่ดีแก่นักท่องเที่ยว ใน ๘ เส้นทาง ๒๕ แหล่งเรียนรู้ในหัวข้อ “ไปไหน ไปกัน” รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยว “ศิลป์แผ่นดิน ครั้งที่ ๕” ในรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ถาวร ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม อันจะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติได้เห็นคุณค่าของศิลปหัตถกรรมอันงดงามของชาติไทย

สร้างฐานข้อมูลผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สทท.ได้ริเริ่มจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในทุกสาขาอาชีพ และครอบคลุมทุกจังหวัด เพื่อการรายงานและพยากรณ์สถานการณ์ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว และความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย โดยพัฒนาแบบจำลองสำหรับพยากรณ์สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทย ศึกษาการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในประเทศและจัดทำรายงานสถานการณ์รายเดือน รายไตรมาส พร้อมทำการสำรวจความพร้อมของผู้ประกอบการ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อใช้ในการศึกษาและจัดทำรายงานสถานการณ์ โดยเป็นความร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้เริ่มมีรายงานผลนับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๓ เป็นต้นมา

สทท.ได้เสนอขออนุมัติจากคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ (กรอ.) ทำการศึกษาการจัดทำโครงสร้างของผู้ประกอบอาชีพอิสระในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งคาดว่าจะมีอยู่กว่า ๔ พันคนที่ปฏิบัติงานในหน้าที่จริง เพื่อให้ทราบถึงจำนวนและลักษณะการประกอบอาชีพสำหรับนำไปใช้ในการวางแผนการสนับสนุนและการสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคมและการมีงานให้บุคลากรเหล่านี้มีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพต่อไป ซึ่ง กรอ.ได้ให้ความเห็นชอบกับข้อเสนอในเรื่องนี้ และคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้สทท.ดำเนินการโดยการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกในประเทศและต่างประเทศ

สทท. ได้เน้นความสำคัญด้านการตลาดโดยส่งเสริมการตลาดร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในหลากหลายรูปแบบผ่านกิจกรรมต่างๆ อาทิ ส่งเสริมตลาดนอกฤดูการท่องเที่ยว (MICE IN GREEN) สำรวจเส้นทาง การท่องเที่ยวร่วมกับผู้มีศักยภาพในการจัดการนำเที่ยวทั่วไป การท่องเที่ยวแบบเป็นรางวัล และการประชุมสัมมนาต่างๆ ในลักษณะ การทัศนศึกษา (FAMTRIP) รวมทั้งส่งเสริมการขายในตลาดนัดท่องเที่ยวระดับสากล ทั้ง World Travel Mart (WTM) ที่กรุงลอนดอน, ITB ที่กรุงเบอร์ลิน, Thailand Travel Mart และ ASEAN MICE

สทท. ได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จึงได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยว SMEs เข้าร่วมงานส่งเสริมการขายในตลาดต่างประเทศมากขึ้น โดยเสียค่าใช้จ่ายในคราวแรกในอัตราต่ำ อาทิ การนำผู้ประกอบการท่องเที่ยว SMEs ไปทำตลาดการท่องเที่ยวที่เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย และเข้าร่วมงานตลาดนัดท่องเที่ยว NATAS ที่

สาธารณรัฐสิงคโปร์ ด้วยการสนับสนุนของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (สสว.) และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ภายใต้กิจกรรม ขยายตลาดและสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในการเปิดตลาดอาเซียน เน้นตลาดออสเตรเลียและสิงคโปร์ ซึ่งเป็นการ เพิ่มศักยภาพให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยเฉพาะผู้ประกอบการ รุ่นใหม่ได้เรียนรู้ศักยภาพทางการตลาดเป้าหมายและได้ประสบการณ์จริงในการ ส่งเสริมการขาย

นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศ

สทท.ได้สะท้อนปัจจัยหลักของการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน ในมุมมองภาคเอกชน และรับฟังความคิดเห็น แนวนโยบาย และวิสัยทัศน์ ของผู้แทนพรรคการเมืองต่อการสร้างความยั่งยืนให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ผ่านการสัมมนา “การท่องเที่ยวมิติใหม่ กับการเมืองไทยในอนาคต” โดยเชิญ ผู้แทนพรรคการเมืองเข้าร่วมการเสวนา เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ห้องเวิร์ลด์บอลรูม โรงแรมเซนทาราแกรนด์แอทเซ็นทรัลเวิร์ลด์ มีผู้เข้าร่วมประชุม สัมมนากว่า ๔๐๐ คน

ติดตามสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่าง ไกลลัดชิด และประมวลสรุปภาพรวมสถานการณ์ท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นดัชนีความ เชื่อมั่นของภาคเอกชนต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเป็นข้อมูลอ้างอิงประกอบ การพิจารณาข้อเสนอของภาครัฐในการผลักดันนโยบายสนับสนุนและส่งเสริม แนวทางการแก้ไขปัญหาในแต่ละช่วงเวลาผ่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อ แก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ใน ๓ แนวทางหลัก ดังนี้

หนึ่ง แนวทางกระตุ้นอุปสงค์เพื่อการท่องเที่ยว ทั้งในประเทศและต่าง ประเทศ โดยเสนอมาตรการต่าง ๆ ได้แก่ การนำค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวภายใน ประเทศในโรงแรมมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ไม่เกินคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท การสลับวันหยุดหรือเลื่อนวันหยุดนักขัตฤกษ์ให้ต่อเนื่องกับวัน หยุดเสาร์-อาทิตย์ การเร่งรัดส่วนราชการจัดประชุมสัมมนาภายในประเทศ ให้ ผู้ประกอบการสามารถนำค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าห้องประชุมและค่าห้องพักใน การอบรมสัมมนามาหักลดหย่อนภาษีได้ ๒ เท่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ในหลายรูปแบบ การยกเว้นค่าธรรมเนียมการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว แก่คนต่างด้าวเป็นการชั่วคราว การลดค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยาน

และค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยานและสนามบินที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมการขนส่งทางอากาศ การลดค่าธรรมเนียมการเข้าอุทยานแห่งชาติ ประกันภัยคุ้มครองชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในกรณีเกิดจลาจล และขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณพิเศษ ๑,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อส่งเสริมการตลาดให้กับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อใช้กระตุ้นการท่องเที่ยวภายใต้วิกฤตเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๒

สอง แนวทางบรรเทาผลกระทบของผู้ประกอบการ ได้แก่ การยกเว้นค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจโรงแรม สนับสนุนอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อต่ำในวงเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท สินเชื่อชะลอการเลิกจ้าง

สาม แนวทางเสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการฟื้นตัว ได้แก่ การฝึกอบรมพนักงานในสถานประกอบการ การจัดระเบียบผู้ประกอบการในแต่ละด้านให้เข้ามาอยู่ภายใต้กฎหมายและบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัด

บทบาทด้านการออกกฎหมาย

ในโอกาสที่ นายกฤษฎา ศิริรัฐกิจ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๕๑ จึงได้มีการหารือกับคณะกรรมการสภาในขณะนั้น ผลักดันให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาที่สำคัญที่มีส่วนช่วยให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยมีโครงสร้างที่เหมาะสม และมีการแก้ไขปัญหาโดยรวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในหลายประการ ประกอบกับการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน สอดรับกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๕๕ รวมถึงให้เกิดความร่วมมือร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินงานอย่างมีระบบและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

หนึ่ง พ.ร.บ.นโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ เพื่อกำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรม และมีการจัดทำแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเขตพื้นที่ ซึ่งทั้ง ๒ แผนดังกล่าวหากได้รับความเห็นชอบจะนำไปประกาศใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษา โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธาน รัฐมนตรีว่าการหรือปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการร่วมกับผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทน สทท. จำนวน ๓-๕ คน ร่วมเป็นกรรมการ

นอกจากนี้ภายใต้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ยังกำหนดให้มีการโอน กองทุนส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ที่มีอยู่เดิมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาไว้กับคณะกรรมการบริหารกองทุนฯภายใต้ พ.ร.บ. เพื่อเป็นเงินทุนสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเขตพื้นที่

สอง พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการยกเลิก พ.ร.บ. ฉบับเดิมที่ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๕ เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการขยายตัว และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ผู้ประกอบการบางรายมีการประกอบกิจการที่ไม่เหมาะสม อาทิ มีการทำทัวร์ในลักษณะที่มีต้นทุนต่ำกว่าความเป็นจริงที่เรียกว่า “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” จึงผลักดันให้มีการตรา พ.ร.บ.ฉบับนี้ขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆดังกล่าว โดยกำหนดภารกิจที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการต้องปฏิบัติ พร้อมบทลงโทษที่รุนแรงมากขึ้น รวมทั้งกำหนดให้มีการสนับสนุนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเฉพาะพื้นที่

สาม พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้สอดคล้องกับการปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม และ พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้ประธานกรรมการ มาจากบุคคลที่รัฐมนตรีนัดว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้แต่งตั้งและมีปลัดกระทรวงจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิ ประธาน สทท. และผู้แทนจาก สทท. ร่วมเป็นกรรมการ

สี่ พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ โดยผลักดันให้มีปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการในคณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ เนื่องจากในการพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยวในประเทศจำเป็นต้องมีการจัดทำโครงสร้างของมาตรฐานการให้บริการที่เหมาะสมเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการกับประเทศคู่ค้า และการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

การแก้ไขวิกฤตอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ตั้งแต่มีการปฏิวัติของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๙ ต่อเนื่องมาจนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๓ มีเหตุการณ์หลายประการ อาทิ การปะทะกันของกลุ่มประชาชนในบริเวณถนนราชดำเนินจนถึงมีผู้เสียชีวิต การชุมนุมปิดล้อมสนามบินภูเก็ตและสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิปลายปี พ.ศ.๒๕๕๑ การชุมนุมปิดล้อมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนพร้อม ๖ ประเทศสำคัญที่เมืองพัทยาในเดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๒ การปะทะกันของประชาชนและทหารในกรุงเทพมหานครเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๓ การชุมนุมปิดล้อมสี่แยกราชประสงค์และขยายไปสู่พื้นที่สีลม ซึ่งเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าการท่องเที่ยวและการเงินของประเทศในเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๓ และการสลายการชุมนุมในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิตทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมาก

เหตุการณ์ต่างๆ ข้างต้นทำให้ต่างชาติจำนวนถึง ๔๗ ประเทศออกประกาศเตือนห้ามนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศที่เคยได้รับการกล่าวขานว่าเป็น “สยามเมืองยิ้ม” และถือว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในวงกว้างขวางรุนแรงมากที่สุด ไม่เพียงแต่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่ยังส่งผลไปถึงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญๆ ในภูมิภาคของประเทศ

ในฐานะองค์กรตัวแทนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะกรรมการ สทท. ได้มีการระดมความเห็นเพื่อประเมินสถานการณ์จากผลกระทบวิกฤตการณ์เมืองเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องเนื่องจากมีปัจจัยเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก รวมทั้งได้จัดทำข้อเสนอต่อรัฐบาลผ่านกลไกระดับชาติ เช่น คณะกรรมการ กรอ. และการประชุมหารือร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อหาแนวทางและมาตรการแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูสถานการณ์ โดยข้อเสนอประกอบด้วย ๓ ส่วนหลัก คือ (๑) มาตรการเยียวยาผู้ประกอบการท่องเที่ยวและบุคลากรด้วยการเสริมสภาพคล่องของผู้ประกอบการและการลดต้นทุนในการประกอบธุรกิจ (๒) ส่งเสริมและฟื้นฟูตลาดท่องเที่ยวและ (๓) มาตรการทั่วไปในการสร้างภาพลักษณ์และฟื้นฟูความมั่นใจกลับคืนมา ซึ่งมาตรการสำคัญๆ ได้รับการตอบสนองจากภาครัฐเป็นอย่างดีทั้งการขยายระยะเวลาโครงการสินเชื่อของธนาคารส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (รพว.) ให้กับผู้ประกอบการท่องเที่ยวออกไปอีก ๑ ปี สิ้นสุดในเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ พร้อมทั้งขยายระยะเวลาปลอดเงินต้นออกไปอีก ๑ ปี ให้ผู้ประกอบการสามารถนำค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการขายมาหักภาษีได้ ๒ เท่า รวมทั้งให้นักท่องเที่ยวที่เที่ยวด้วยตนเอง (FIT) สามารถนำค่าใช้จ่ายในการพักผ่อนในโรงแรมที่ถูกต้องกฎหมายนำค่าใช้จ่ายมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ไม่เกินคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ตลอดจนให้ความสำคัญกับผู้ประกอบอาชีพอิสระในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่จะขยายตัวและมีบทบาทสำคัญเพิ่มมากขึ้น

การขยายบทบาทของ สกก.ในต่างจังหวัด

เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมเมื่อคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ได้เห็นชอบโครงสร้างคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการทำงานทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค สทท. จึงได้แต่งตั้งรักษาการประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดและรักษาการเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้แทน สทท. ในคณะกรรมการ กรอ.จังหวัดและกลุ่มจังหวัด และเชื่อมโยงกับส่วนกลางให้เกิดบูรณาการในการทำงานร่วมกัน ในขณะเดียวกันได้เร่งรัดการพิจารณาออกระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานสาขาจนเป็นผลสำเร็จและประกาศให้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓ เพื่อให้การบริหารงานของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงและตามความต้องการของการพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่ที่มีลักษณะพิเศษ

การพัฒนากระบวนการบริหารงานสำนักงาน

ผลจากการปรับโครงสร้างและกลไกการบริหารของภาครัฐทำให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นหน่วยงานระดับกระทรวง รัฐวิสาหกิจ รวมทั้ง องค์การมหาชน กลไกเหล่านี้ต่างให้ความสำคัญ กับ สทท. และเปิดโอกาสให้ สทท. ได้เข้าร่วมในคณะกรรมการนโยบายระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับปฏิบัติการ จนทำให้ สทท. มีปริมาณงานเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว สทท. จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารงานสำนักงาน ให้พร้อมรับกับปริมาณงานและความคาดหวังของภาคส่วนทั้งหลาย ซึ่งรวมถึงผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดย สทท. ได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการคนแรกเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๓ เป็นไปตาม พ.ร.บ.สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๔ รวมทั้งเพิ่มบุคลากรด้านพัฒนาและวางแผนเพื่อให้การทำงานของ สทท. ครอบคลุมภารกิจตาม พ.ร.บ.ครบถ้วนสมบูรณ์ พัฒนาระบบงานในสำนักงานเพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการ และสทท.ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้แก่คณะกรรมการและสมาชิกได้รับทราบอย่างทั่วถึง การให้คณะกรรมการและสมาชิก ระดับสาขาและพื้นที่มีโอกาสในการแสดงบทบาทในเวทีประสานความร่วมมือระดับต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

บทสรุป เส้นทาง ... มุ่งสู่คุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรม

ตลอดช่วงเวลาเกือบ ๑ ทศวรรษก่อนจะเป็น สทท. และเกือบ ๑ ทศวรรษของการดำเนินงานของ สทท. แม้จะได้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.และแนวนโยบายของคณะผู้บริหาร สทท. ระดับหนึ่ง แต่บริบทการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและหลากหลายทั้งจากปัจจัยภายในภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในช่วงที่ผ่านมา รวมทั้งที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้า ในขณะที่แนวโน้มการแข่งขันของอุตสาหกรรมนี้จะรุนแรงขึ้น ซึ่งจะยังต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในการนำประเทศไทยให้คงอยู่ในระดับแถวหน้าของอุตสาหกรรมนี้ได้อย่างมั่นคง จึงเป็นโจทย์หลักของคณะผู้บริหาร สทท. ทุกชุดที่จะยังเดินหน้าปฏิบัติภารกิจเพื่อเพิ่มเติมในเรื่องสำคัญที่ได้มีการริเริ่มไว้ แต่ยังคงมีกระบวนการสานการทำงานให้เห็นผล โดยเฉพาะการทำหน้าที่สนับสนุนการยกระดับคุณภาพของบุคลากรทุกระดับในอุตสาหกรรมนี้ การส่งเสริมระบบคุณภาพและมาตรฐานของผู้ประกอบการ ผู้สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด ควบคู่ไปกับภารกิจต่อเนื่องในการทำหน้าที่แทนภาคเอกชนเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อรัฐบาล ร่วมทำงานกับองค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชนและภาคธุรกิจด้วยกันในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดย สทท. จะยังคงมุ่งมั่นทำหน้าที่เป็นองค์กรตัวแทนของภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว ที่ยึดประโยชน์ส่วนรวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหลัก มีการบริหารอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ เพื่อให้ สทท. เป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วนของสังคมไทยยิ่งขึ้น สมเจตนารมณ์ของการก่อตั้งองค์กรนี้อย่างแท้จริง

ตอนที่ ๕

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

นานาชาติสนะ จากผู้ก่อตั้งสู่ผู้สืบสานและผู้นำนโยบาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา บุญพล ศิลปอาชา

“.....สทท.เป็นองค์กรสำคัญที่มองอุตสาหกรรมในภาพรวม มีจุดเด่นในด้านวิชาการ มีข้อมูลให้ผู้ประกอบการและภาครัฐใช้ประโยชน์ และที่ถือได้ว่าเป็นผลสำเร็จของการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและ สทท. คือการช่วยผลักดันให้ได้รับงบกลาง ๑,๐๐๐ ล้านบาทมาใช้ในการสร้างภาพลักษณ์และกระตุ้นการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๒บทบาทของ สทท. ในอนาคตที่อยากเห็นคือ การขยายบทบาทไปในส่วนภูมิภาคสทท. ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดูแลและรักษาให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวอย่างมีความสุข..... ควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากร.....เป็นองค์กรทำหน้าที่เฝ้าระวัง เป็นหูเป็นตาช่วยสอดส่องปัญหา (Watch Dog)อยากให้ สทท. ส่งสัญญาณให้สาธารณชนได้รับรู้.....”

ก่อนจะมาเป็นนักการเมือง ผมได้มีโอกาสรู้จักกับคุณวิจิตร ณ ระนอง และครอบครัว ในฐานะผู้อยู่ในวงการท่องเที่ยว แต่มารู้จักสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) เมื่อมาเป็นรัฐมนตรี ที่กำกับดูแลด้านการท่องเที่ยวแล้ว ได้เห็นบทบาทและผลงานของ สทท. ในยุคที่คุณกงกฤษ หิรัญกิจ เป็นประธาน สทท. และที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจของนายกรัฐมนตรี

สทท.เป็นองค์กรสำคัญที่มองอุตสาหกรรมในภาพรวม มีจุดเด่นในด้านวิชาการ มีข้อมูลให้ผู้ประกอบการและภาครัฐใช้ประโยชน์ และที่ถือได้ว่าเป็นผลสำเร็จของการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและ สทท. คือ การช่วยผลักดันให้ได้รับงบกลาง ๑,๐๐๐ ล้านบาทมาใช้ในการสร้างภาพลักษณ์และกระตุ้นการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๒ หลังจากที่มีการท่องเที่ยวต้องเจอผลกระทบ จากวิกฤตการณ์เมืองอย่างต่อเนื่อง

ขณะนี้อาจมีการเรียกร้องให้องค์กรเอกชน สมาคมด้านการท่องเที่ยวมารวมตัวกัน แต่ในฐานะรัฐมนตรีมองว่า แม้จะต่างคนต่างอยู่แต่มาทำงานร่วมกัน ความหลากหลาย ความแตกต่างคือการพัฒนาอาจทำให้เกิดความรอบคอบ การรวมกันอาจทำให้เกิดการผูกขาด ไม่ใช่เป็นการ Divided and Rule แต่เป็นการแบ่งกันทำงาน (Division of Work) มีการถ่วงดุลและตรวจสอบระหว่างกัน

สำหรับบทบาทของ สทท. ในอนาคตที่อยากเห็นคือการขยายบทบาทไปใน ส่วนภูมิภาค โดยมีการพัฒนาข้อมูลซึ่งจะมีส่วนช่วยผู้ประกอบการและภาครัฐ สทท. ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดูแลและรักษาให้นักท่องเที่ยว เข้าไปเที่ยวอย่างมีความสุข นับแต่ก้าวแรกที่ย่างเข้าประเทศไทย ควบคู่ไปกับการ พัฒนาบุคลากร ซึ่งขณะนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้สนับสนุนข้อเสนอของ สทท. ที่ให้มีการศึกษาโครงสร้างของผู้ประกอบอาชีพอิสระในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์ให้แก่ผู้ประกอบการภาคเอกชน สทท. สามารถมีบทบาทเป็นมันสมอง มองภาพอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมควบคู่ไป กับการเป็นองค์กรทำหน้าที่เฝ้าระวัง เป็นหูเป็นตาช่วยสอดส่องปัญหา (Watch Dog) และเสนอแนะแนวทางแก้ไขให้แก่หน่วยงานภาครัฐรวมทั้งภาคเอกชนด้วยกันเอง หากมีเรื่องไม่เหมาะสมก็อยากให้ สทท. ส่งสัญญาณให้สาธารณชนได้รับรู้

นอกจากภาครัฐกิจแล้ว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ถือได้ว่าเป็น รัฐวิสาหกิจที่มีการพัฒนามาอย่างยาวนานเข้าปีที่ ๕๐ ในปีนี้ ในอดีตบทบาท ของ ททท. เริ่มต้นจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ และต่อมาได้ขยายให้ ให้ความสำคัญกับการตลาดต่างประเทศมากขึ้น จนขณะนี้มีสำนักงาน ททท. ในต่าง ประเทศ ๒๔ แห่ง และกำลังจะตั้งเพิ่มขึ้นอีก ๓ แห่ง คือ จาการ์ต้า กวางโจว และ ฉินตู ททท. มีบทบาทสำคัญมากที่จะดูแลให้นักท่องเที่ยวมีความสุข ถ้านักท่องเที่ยว มีความสุขเมื่อมาอยู่เมืองไทย การจะเพิ่มนักท่องเที่ยวให้ได้ ๑๕.๕ ล้านคนไม่ใช่ เป็นเรื่องใหญ่ที่เป็นไปไม่ได้ องค์กรนี้จึงมีส่วนในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศกว่า ๕๐๐.๐๐๐ ล้านบาทในแต่ละปี ในฐานะที่ดูแลกระทรวงนี้ พยายามคิดว่าจะทำให้ “Amazing Thailand” เป็นสัญลักษณ์ที่โดดเด่นได้อย่างไร สำหรับการตลาดใน ประเทศก็ต้องมีกิจกรรมใหม่ๆ แทนที่จะมีรูปแบบซ้ำๆในพื้นที่จังหวัดต่างๆ

ขณะนี้ได้มีแนวคิดที่จะปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวให้เหมาะสมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ ททท. กฎหมาย ด้านธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยจะให้มีการศึกษาว่าบทบาทของภาครัฐใน ต่างประเทศที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวทำกันอย่างไร ผู้ที่เป็นประธานกรรม การ ททท. ควรนั่งในคณะรัฐมนตรีทำงานเชื่อมโยงกับรัฐบาล โดยรัฐควรทำหน้าที่ เพียงส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของภาคเอกชนเท่านั้น

สุดท้าย เนื่องในโอกาสที่ สทท. ได้จัดตั้งมาครบ ๕ ปี ขอชื่นชมและแสดง ความยินดีกับผลงานที่ผ่านมา และขอให้ก้าวต่อไปของ สทท. เป็นก้าวที่การท่องเที่ยว ของประเทศไทยได้พัฒนาไปสู่รากหญ้าทั่วประเทศ ด้วยสมรรถภาพและศักยภาพ ที่ก้าวไกลที่มีอยู่

เลขาธิการ สถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนแรก สุชาดา ยุวบูรณ์

“..... มีความภูมิใจที่ได้ร่วมทำงานกับเพื่อนๆ ใน
ธุรกิจท่องเที่ยวทุกสาขาจากทั่วประเทศ จนมี สทท.ของเรา
ได้ในวันนี้ และหวังในความร่วมมือร่วมใจที่ท่านทั้งหลายให้
เข้ามาช่วยกันพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เข้มแข็งมี
มาตรฐานสูง เพื่อนำสังคมไทยไปสู่สังคมที่เป็นสุขต่อไป”

ภาคเอกชนในธุรกิจท่องเที่ยวได้ใช้ความพยายามรวมตัวกันเกือบ ๑๐ ปี เพื่อผลักดันให้มีพระราชบัญญัติรับรอง “บ้าน” ของเรา “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ซึ่งขณะนั้นเป็นเพียง “สถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย” หลายครั้งหลายคราที่ประเทศไทยต้องเผชิญภาวะวิกฤตจากภายนอกและภายในประเทศ ภาคเอกชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสายการบินแห่งชาติ (การบินไทย) ได้ผนึกกำลังร่วมกันแก้ไขและนำอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลับสู่ภาวะปกติได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ขณะนี้ “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ก่อตั้งมาได้เพียง ๙ ปี นับว่าอายุน้อย เมื่อเทียบกับความเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการกระจายโอกาส และรายได้สู่ประชาชนทั่วประเทศทุกระดับอย่างกว้างขวาง ความร่วมมือจากผู้ประกอบการทุกสาขาและประชาชนเจ้าของทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

ดิฉันมีความภูมิใจที่ได้ร่วมทำงานกับเพื่อนๆ ในธุรกิจท่องเที่ยวทุกสาขาจากทั่วประเทศ จนมี “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ของเราได้ในวันนี้ และหวังในความร่วมมือร่วมใจที่ท่านทั้งหลายให้เข้ามาช่วยกันพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เข้มแข็งมีมาตรฐานสูง เพื่อนำสังคมไทยไปสู่สังคมที่เป็นสุขต่อไป

ประธาน สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คนแรก วิจิตร ณ ระนอง

“..... แต่การที่มีองค์กรหรือกลไกสำคัญแต่เพียงอย่าง
เดียว ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นสูตรสำเร็จที่จะนำไปสู่
เป้าหมายที่วางไว้ได้ แม้ว่า สทท ได้มีการจัดตั้งมาได้
เกือบหนึ่งทศวรรษแล้วก็ตาม ก็ยังถือว่า มีอายุน้อย และยังคง
ต้องมึนงานอีกมากที่ต้องช่วยกันพัฒนาและเดินไปข้างหน้า
อย่างไม่หยุดยั้ง ภาระงานที่หนักและท้าทายที่จะต้องทำ
ต่อไปนั้น จำเป็นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความมุ่งมั่น จริจใจ
ความร่วมมือ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกฝ่าย
โดยยึดถือประโยชน์และเป้าหมาย ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย ได้ถือกำเนิดอย่างจริงจังเมื่อประมาณ ๕๐ ปีก่อน ตอนที่มีการจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือ อสท ซึ่งเป็นหน่วยงานทางการตลาด และต่อมาได้มีการขยายขอบเขตความรับผิดชอบและได้เปลี่ยนสถานะเป็น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ ททท ซึ่งรับผิดชอบทางด้าน การพัฒนาด้วย สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน ก็แยกออกไปจาก ททท เป็นองค์การมหาชน ส่วนกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ก็เกิดขึ้นพร้อมๆ กันกับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท)

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็นสองภาคส่วนหลักๆ คือ ภาครัฐและเอกชน ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบาย ควบคุม และสนับสนุน อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าและบริการ ความยั่งยืนของการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ หลายส่วนแต่การจะผลักดันให้องค์ประกอบเหล่านั้นทำงาน และบรรลุผลในทิศทางที่ต้องการนั้น จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการที่ดี และมีเอกภาพ ทั้งสองภาค ในด้านภาครัฐ ก็ได้มีความพยายาม อย่างต่อเนื่องที่จะให้เกิดการบริหารงานอย่างมีเอกภาพ รวมถึงเรื่องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรใหม่ตั้งได้กล่าวมาแล้วข้างต้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังก่อให้เกิดข้อสงสัยในเรื่องประสิทธิภาพของกลไก ที่จะนำไปสู่ความมีเอกภาพของภาครัฐ

ภาคเอกชนเองก็ได้เห็นถึงความสำคัญของความมีเอกภาพ จึงได้เกิดการรวมตัวกันขององค์กรหลักด้านการท่องเที่ยวและพยายามผลักดันให้รัฐสนับสนุนการออกพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ สทท ซึ่งต้องอาศัยเวลาร่วม ๑๐ ปี จนในที่สุดก็ประสบความสำเร็จ และได้มาซึ่ง พรบ. สทท. พ.ศ. ๒๕๔๔ นับเป็นความภาคภูมิใจและปลื้มปิติของทุกคนในภาคเอกชนเป็นอย่างยิ่งและแม้กระทั่งภาครัฐเอง เพราะนอกจากจะได้เห็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนของการท่องเที่ยวได้แล้ว ยังทำให้ภาครัฐทำงานได้ง่ายขึ้นเนื่องจากมีจุดเชื่อมต่อหย่อนลงแต่การที่มีองค์กรหรือกลไกสำคัญแต่เพียงอย่างเดียว ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นสูตรสำเร็จที่จะนำไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ได้ หากแต่จะต้องพยายามทำให้สถาบันแห่งนี้เป็นที่รู้จักและยอมรับของภาคส่วนต่างๆ และเป็นที่ยอมรับทางด้านกายภาพ และความคิด ของผู้ประกอบการเอกชนอย่างแท้จริง แม้ว่า สทท ได้มีการจัดตั้งมาได้เกือบหนึ่งทศวรรษแล้วก็ตาม ก็ยังถือว่ามียุ่่น้อย และยังคงต้องม้งานอีกมากที่ต้องช่วยกันพัฒนาและเดินไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง โดยเฉพาะการสร้างรากฐานที่มั่นคงในทุกมิติให้แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาระงานที่หนักและท้าทายที่จะต้องทำต่อไปนั้น จำเป็นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความมุ่งมั่น จริใจ ความร่วมมือ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกฝ่าย โดยยึดถือประโยชน์และเป้าหมาย ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และเมื่อถึงเวลานั้นความภูมิใจที่แท้จริงก็จะเกิดขึ้นพร้อมๆ กับการได้เห็นอนาคตอันสดใสและยั่งยืนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเราสืบไป

ประธาน สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คนปัจจุบัน กนกฤษ ศิริลักษณ์

“..... ผมอยากเห็น สทท. ดำเนินบทบาทและหน้าที่ตาม พรบ. สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน สิ่งสำคัญที่ผมอยากให้เห็นนอกเหนือจากการยอมรับ สทท. จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายนอกองค์กรคือ การยอมรับระหว่างมวลสมาชิกภายในองค์กร ที่ต้องทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคี เสียสละ และยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน หรือเฉพาะกลุ่ม ภายใต้ความมุ่งมั่นเดียวกันที่จะนำอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง”

ตลอดระยะเวลา ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓) ของการทำหน้าที่เป็นประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผมได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากคณะกรรมการ และเพื่อนสมาชิก สทท. ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ สทท. เป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะเป็นช่วง ๔ ปีที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยเกิดวิกฤตปัญหาต่างๆ อย่างมาก ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ นับจากการปฏิวัติเมื่อปี ๒๕๔๙ และความขัดแย้งทางการเมืองต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน รวมถึงภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำอย่างรุนแรง

จากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้ สทท. ต้องออกแรงขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมากขึ้น ซึ่ง สทท. ไม่ได้ทำเพียงลำพัง แต่ได้ดำเนินการภายใต้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับรัฐบาล โดยเฉพาะการจัดทำมาตรการฟื้นฟูอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการเสนอต่อนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งเสนอผ่านกลไกภาครัฐระดับประเทศ เช่น คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ทำให้มาตรการดังกล่าวส่งผลดีต่อผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากการแก้ไขปัญหาระยะสั้นดังกล่าวแล้ว สทท. ยังได้วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระยะกลางและระยะยาวในอีกหลายเรื่อง อาทิ

(๑) การจัดทำระบบฐานข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยวจำนวน ๑๒,๐๐๐ ราย และการพัฒนาแบบจำลองสำหรับพยากรณ์สถานการณ์การท่องเที่ยวเป็นรายเดือน และรายไตรมาส รวมทั้งการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

(๒) การผลักดันให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ที่เรียกว่า กลุ่มคลัสเตอร์ จำแนกได้เป็น ๙ กลุ่ม เพื่อใช้ความโดดเด่นของแต่ละกลุ่มพื้นที่เป็นหลักในการส่งเสริมกิจกรรม และมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

(๓) การเตรียมโครงสร้างเครือข่าย สทท. จังหวัดให้มีความชัดเจนทั้งในรูปแบบและภารกิจที่จะต้องดำเนินการ เพื่อให้รองรับกับกลไก กรอ. ระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดของภาครัฐ

(๔) ออกข้อบังคับ สทท. ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวปี ๒๕๕๐ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ และถือปฏิบัติ อันเป็นผลให้เกิดความรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนของสังคม

ผมอยากเห็น สทท. ดำเนินบทบาทและหน้าที่ตาม พรบ. สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถตอบสนองต่อสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยได้อย่างเหมาะสม เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน

การที่จะทำหน้าที่เช่นนี้ได้ สทท. ต้องให้ความสำคัญกับเรื่องหลักๆ ดังนี้

หนึ่ง จัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวบนพื้นฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ที่เป็นฉบับเอกชน โดยความร่วมมือจากภาคเอกชนทุกภาคส่วน ทั้งที่อยู่ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค และในทุกสาขาอาชีพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้วนำเสนอรัฐบาล เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติต่อไป

สอง เพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้มีความรู้ และขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ควบคู่กับการทำประโยชน์ให้กับสังคม โดย สทท. ควรจะสนับสนุนปัจจัยเอื้อในการสร้างให้เกิดองค์ความรู้ อาทิ ระบบฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจทางธุรกิจ การเชื่อมโยงและส่งเสริมการตลาด และการสนับสนุนให้ธุรกิจเข้าสู่ระบบมาตรฐานที่สามารถนำมาปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม เป็นต้น

สาม พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร สทท. ให้มีมาตรฐาน บุคลากรมีประสิทธิภาพสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะมีความร่วมมือระหว่างประเทศมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ และสร้างเครือข่ายการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่างกัน

สิ่งสำคัญที่ผมอยากเห็นนอกเหนือจากการยอมรับ สทท. จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายนอกองค์กรคือ การยอมรับระหว่างมวลสมาชิกภายในองค์กร ที่ต้องทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคี เสียสละ และยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน หรือเฉพาะกลุ่ม ภายใต้ความมุ่งมั่นเดียวกันที่จะนำอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

อดีตสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และกรรมการ ร่างพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กราดช พยัฆวิเชียร

“..... วันนี้ภาคการท่องเที่ยวเราก็ยังไม่เป็นเอกภาพเสียทีเดียว คงต้องฝ่าฟันกันต่อไป ซึ่งผมใคร่ที่จะเสนอความเห็นสัก ๓ ประเด็นคือ หนึ่ง...ภาครัฐจะต้องกำหนดบทบาทให้ชัดต่อภาคเอกชน..... เรื่องนโยบายมาตรการและการตัดสินใจที่สำคัญจะต้องผ่านสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวฯ หนึ่ง...รัฐจะต้องช่วยพัฒนาสมาคมและสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้เข้มแข็งหนึ่ง..... ภาคเอกชนเองจำเป็นที่จะต้องคำนึงประโยชน์ส่วนรวมของอุตสาหกรรมเพื่อสุดท้ายจะส่งผลกลับมาที่แต่ละคนเองมากกว่าที่จะคำนึงถึงแต่เพียงประโยชน์เฉพาะตัวเฉพาะกลุ่ม”

ผมเชื่อเสมอมาว่าการท่องเที่ยวของเราจะสู้เขาได้นั้น การทำงานการท่องเที่ยวจะต้องเป็นเนื้อเดียวกันไม่แยกภาครัฐภาคเอกชน แต่ปัญหาของภาคเอกชนที่มีจำนวนมากหลากหลายและก็ยังมียี่ห้อที่ขัดกันโดยธรรมชาติของแต่ละกลุ่มแต่ละประเภทจึงอยู่ที่ว่าจะสรุปภาพรวมอย่างเป็นเอกภาพได้อย่างไร จะคุยกับใคร

การทำงานของภาคเอกชนก็มีทั้งที่เป็นชมรม สมาคม สมาพันธ์ รวมตัวกันในลักษณะกลุ่มอาชีพ หรือกลุ่มเชิงพื้นที่ ที่มีอยู่แล้วจำนวนมากและก็คาดว่าจะเพิ่มขึ้น หรือรวมตัวกันเป็นภาคีมากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่รัฐจะต้องส่งเสริมสนับสนุน เช่นการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน การตลาด การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น แต่พอมาถึงการที่จะต้องกำหนดนโยบายในภาพรวม แผนงาน มาตรการต่าง ๆ ที่จะต้องสัมพันธ์กับส่วนอื่น หรือเกิดผลกระทบทางใดทางหนึ่งที่รัฐจะต้องตัดสินใจนั้น

จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเห็นร่วมกันระหว่างหลายกลุ่มอาชีพ หลายพื้นที่ ในภาคการท่องเที่ยวให้เป็นหนึ่ง ความคิดที่จะรวมกลุ่มผนึกกำลังกันในสาขา การท่องเที่ยวมีมานานแล้ว ล้มลุกคลุกคลานกันจนในที่สุดได้กลายมาเป็นสภา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอยู่ทุกวันนี้ ซึ่งผมก็มีส่วนร่วมส่วนหนึ่งมาโดยตลอด ทว่าถึงวันนี้ภาคการท่องเที่ยวเราก้ยังไม่เป็นเอกภาพเสียทีเดียว คงต้อง ฝ่าฟันกันต่อไป ซึ่งผมใคร่ที่จะเสนอความเห็นสัก ๓ ประเด็นคือ หนึ่ง...ภาครัฐ จะต้องกำหนดบทบาทให้ชัดเจนต่อภาคเอกชนดังที่ได้กล่าวข้างต้นโดยเฉพาะ อย่างยิ่งเมื่อถึงเรื่องนโยบายมาตรการและการตัดสินใจที่สำคัญจะต้องผ่านสภา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวฯ หนึ่ง...รัฐจะต้องช่วยพัฒนาสมาคมและสภา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้เข้มแข็ง เริ่มจากการสนับสนุนให้บ งบประมาณ ศึกษาค้นคว้าวิจัยข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไข อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐและต่อกลุ่มของภาคเอกชนเอง ที่จะร่วมมือกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล ใช้ฐานข้อมูล แทนที่จะใช้ความรู้สึก ส่วนตัว และหนึ่ง...ภาคเอกชนเองจำเป็นที่จะต้องคำนึงประโยชน์ส่วนรวมของ อุตสาหกรรมเพื่อสุดท้ายจะส่งผลกลับมาที่แต่ละคนเองมากกว่าที่จะคำนึงถึง แต่เพียงประโยชน์เฉพาะตัวเฉพาะกลุ่ม จนอุตสาหกรรมขาดศักยภาพและไม่ สามารถแข่งขันได้ในภาพรวม ธุรกิจของแต่ละคนก็คงจะไม่ยั่งยืนในที่สุด

พื่อว่าการการทองเที่ยวแหงประเทศไทย สุรพล เศวตเศรนี

“.....สทท. เป็นองค์กรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เป็นศูนย์รวมของอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีอยู่หลากหลายสาขา สทท. ได้พิสูจน์บทบาทในฐานะตัวแทนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง และพร้อมที่จะเป็นกำลังใจและให้ความร่วมมือสนับสนุน เพื่อความเข้มแข็ง สามัคคี ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยตลอดไป”

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) เป็นองค์กรตัวแทนของภาคเอกชนที่เกิดขึ้นจากผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้ตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่มีการขยายตัวเพิ่มบทบาททั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว มีผู้เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ในภาครัฐและภาคเอกชนหลากหลายสาขา การทำงานจำเป็นต้องขับเคลื่อนไปข้างหน้าให้ทันต่อสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีเอกภาพและเป็นมาตรฐานสากล เริ่มจากการก่อตั้งเป็นสถาบันอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวไทย โดยมีผู้บริหารทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ทุ่มเทเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวม และผลักดันจนได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา และมีพระราชบัญญัติจัดตั้ง สทท. จวบจนถึงปัจจุบัน

สทท. เป็นองค์กรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เป็นศูนย์รวมของอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีอยู่หลากหลายสาขา เชื่อมโยงการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ทำให้การประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนมีความชัดเจน ทั้งในเรื่องของการวางแผน ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาระยะสั้นและระยะยาวที่เกิดจากปัจจัยภายนอก อันเป็นอุปสรรคต่อสถานภาพทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย ทำให้สามารถฟันฝ่าวิกฤตต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

จากการทำงานมาตลอดระยะเวลา 9 ปี สทท. ได้พิสูจน์บทบาทในฐานะตัวแทนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง ผมขอชื่นชมอย่างจริงใจ และพร้อมที่จะเป็นกำลังใจและให้ความร่วมมือสนับสนุน เพื่อความเข้มแข็ง สามัคคี ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยตลอดไป

ตอนที่

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ตอนที่

รายชื่อคณะกรรมการ ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิและคณะทำงานชุดต่างๆ

คณะกรรมการชุดปัจจุบัน ประจำปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓

๑. นายกงกฤช หิรัญกิจ
ประธาน

๒. นายกฤษะ ปินยารชุน
ประธานอาวุโส

๓. นายวิจิตร ณ ระนอง
ประธานกิตติมศักดิ์

๔. นางเยาวลักษณ์ แพ่งสภา
รองประธานอาวุโสและเหรียญ

๕. นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์
รองประธาน

๖. นางศิริรัตน์ เต็นรพงษ์สาตุ
รองประธาน

๗. นางปวรวรรณ กุลมงคล
รองประธาน

๘. นายธันช กรองกิ้นไถ
รองประธาน

๙. นางพรทิพย์ หิรัญเกตต์
เลขาธิการ

๑๐. นายสุรพล เศวตเศรนี
กรรมการ

๑๑. นายธีระยุทธ จิราวิวัฒน์
กรรมการ

๑๒. นายพงศ์พันธ์ จันทร์สุกรี
กรรมการ

๑๓. นายชาติชาย โฆษะวิสุทธิ
กรรมการ

๑๔. นายทักษิณ พงศ์จิระนิต
กรรมการ

๑๕. นายชาวลิต เมธยะประภาส
กรรมการ

๑๖. มล.เยาวริตา จักรพันธ์
กรรมการ

๑๗. นายธนา สาทร
กรรมการ

๑๘. นายวิวัฒน์ ชำนาญธรรม
กรรมการ

๑๙. นายธเนศ วรศรีณย์
กรรมการ

๒๐. นายทรงวิทย์ อธิพัฒน์กุล
กรรมการ

๒๑. นายนิโรธ ศรีทองพนาบุลย์
กรรมการ

๒๒. นายกลชัย ทองโสภิต
กรรมการ

๒๓. นายศักดิ์ดา พิริยะกิจไพบูลย์
กรรมการ

๒๔. นายชาติชาย พานิชชีวะ
กรรมการ

๒๕. นายอนุศักดิ์ คงมาลัย
กรรมการ

๒๖. ดร.รุ่งโรจน์ สีเหลืองสวัสดิ์
กรรมการ

๒๗. นายจำรุญ วิศวะชัยพันธ์
กรรมการ

๒๘. นายชัยรัตน์ ไตรรัตน์จรัสพร
กรรมการ

๒๙. ว่าที่ ร.ต.เอเนก นุรักษ์
กรรมการ

๓๐. นายสรายุทธ มัลลิม
กรรมการ

๓๑. นางสุสิพร เสรีวิวัฒนา
กรรมการ

๓๒. นางกรรณิกา ดำรงวงศ์
กรรมการ

๓๓. นางสุพัตรา จิราวิวัฒน์
ประธานฝ่ายการตลาด

๓๔. นางสาววิไลพร ลิวเกษมคานต์
ผู้อำนวยการ
เลขานุการคณะกรรมการ

ที่ปรึกษา/ผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. นายกวาเดช พัยฉวีเชียร
ที่ปรึกษาประธาน

๒. นายพิสิฐ กุศลไสยานนท์
ที่ปรึกษาประธาน

๓. นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
ที่ปรึกษาประธาน

๔. นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภรณ์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๕. นายโอกาส เนตรอำไพ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๖. นายราชันย์ วีระพันธุ์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๗. นางสาวซุซาดา ยูบุรณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ

๘. นายสมประสงค์ ชิมพัตร
ผู้ทรงคุณวุฒิ

๙. นายจรรุภณณ์ ปาณานนท์
ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ

ผู้ช่วยเลขานุการ

๑. นายอธิพงษ์ อมาตยกุล
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายพัฒนาสินค้า

๒. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายวิชาการ

๓. นายศุภโชค ทรัพย์สุคนธ์
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายบริหาร

๔. นายอภิชาติ พัชรภิญโญพงศ์
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายบริหาร

๕. นางสมทรง สัจจาภิมุข
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายกิจกรรมพิเศษ

๖. นางกัลยาณี ธรรมจารีย์
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายกิจกรรมพิเศษ

๗. นางประชুম ฉายะพงศ์
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายการตลาด

๘. นางพรตรี วิศวชัยพันธ์
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายการตลาด

๙. นายจักรกฤษ ศิลาเจริญ
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายภูมิภาค

๑๐. นายสกล สุนทร
ผู้ช่วยเลขานุการฝ่ายภูมิภาค

ชุดที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗

คณะกรรมการ

๑. นายวิจิตร ณะระนอง	ประธาน
๒. นายกฤษ ปันยารชุน	ประธานอาวุโส
๓. นางสุชาดา ยุกบุตรณ์	รองประธาน
๔. นายวสิงห์ กิตติกุล	รองประธาน
๕. นายมนู ธารพิพิชัย	รองประธาน
๖. นายจรรพผล เรืองเกตุ	รองประธาน
๗. นายประกิจ ชินอมรพงษ์	รองประธาน
๘. นายกงกฤษ หิรัญกิจ	เลขาธิการ
๙. นางเยาวลักษณ์ แผงสภา	กรรมการและเหรัญญิก
๑๐. นางจุฑามาศ ศิริวรรณ	กรรมการ
๑๑. นางอรรวรรณ นิมานนท์/นายราชันย์ วีระพันธ์	กรรมการ
๑๒. นายจุลพันธ์ สิทธิวงศ์	กรรมการ
๑๓. นางสาวปัทมาชนิต พัฒน์ดำรงจิตร	กรรมการ
๑๔. นางศิริรัตน์ เต๋นวรพงษาสุข	กรรมการ
๑๕. นางอุไร ล้อวงศ์งาม	กรรมการ
๑๖. นายธีระพงศ์ เหมวดี	กรรมการ
๑๗. นายสกล สุเนตร	กรรมการ
๑๘. นายเรืองนาม ใจกว้าง	กรรมการ
๑๙. นายสรายุทธ มัลลัม	กรรมการ
๒๐. นายจักรพรรดิ ลีเลิศพันธ์	กรรมการ
๒๑. นายอับดุลอายิ อาแวสือแม	กรรมการ
๒๒. นายธนกร เพ็ชรมี	กรรมการ
๒๓. นายศุภฤกษ์ สุรางกูร	กรรมการ
๒๔. นายมนัส พิพัฒน์นันท์	กรรมการ
๒๕. นายเชวง ลักษณะวิลาศ	กรรมการ
๒๖. นายโอภาส เนตรอำไพ	กรรมการ
๒๗. นางปวรวรรณ กุลมงคล	กรรมการ
๒๘. นายวิวัฒน์ ชำนาญธรรม	กรรมการ

๒๙. นายพรเสริฐ ศรีอรทัยกุล	กรรมการ
๓๐. นายธีระยุทธ จิราธิวัฒน์	กรรมการ
๓๑. นางพรทิพย์ หิรัญเกตุ	กรรมการ
๓๒. นายประทีน บุรณบรรพต	กรรมการ
๓๓. นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภาภรณ์	ที่ปรึกษา

ประธานคณะอนุกรรมการเขตพื้นที่

๑. นายราชันย์ วีระพันธุ์	เขตพื้นที่ ๑
๒. นายจุลพันธ์ สิทธิวงศ์	เขตพื้นที่ ๒
๓. นางสาวปัทมาชนิต พัฒน์ดำรงจิตร	เขตพื้นที่ ๓
๔. นางศิริรัตน์ เต๋นวรพงษาสุข	เขตพื้นที่ ๔
๕. นางรำไพ วัชรปาน	เขตพื้นที่ ๕
๖. นางอุไร ล้อวงศ์งาม	เขตพื้นที่ ๖
๗. นายมณู ธารพิพิธชัย	เขตพื้นที่ ๗
๘. นายธีระพงศ์ เหมวดี	เขตพื้นที่ ๘
๙. นายสกล สุขเนตร	เขตพื้นที่ ๙
๑๐. นายเรืองนาม ใจกว้าง	เขตพื้นที่ ๑๐
๑๑. นายพัฒน์พงษ์ เอกวานิช	เขตพื้นที่ ๑๑
๑๒. นายจักรพรรดิ ลีเลิศพันธ์	เขตพื้นที่ ๑๒
๑๓. นายอัปเดตุลอายุ อาแวสือแม	เขตพื้นที่ ๑๓

ประธานคณะอนุกรรมการสาขา

๑. นายจารุพล เรืองเกตุ	สาขาวิชาชีพมัคคุเทศก์
๒. นายประกิจ ชินอมรพงษ์	สาขาที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยว
๓. นายธนกร เพ็ชรมี	สาขารับขนส่งนักท่องเที่ยวทางบก
๔. นายวสิษฐ์ กิตติกุล	สาขารับขนส่งนักท่องเที่ยวทางอากาศ
๕. นายศุภฤกษ์ ศุรางกูร	สาขาธุรกิจนำเที่ยวเข้ามาในประเทศไทย
๖. นายมนัส พิพัฒน์นันท์	สาขาธุรกิจนำเที่ยวไปต่างประเทศ
๗. นายเชวง ลักษณะวิลาศ	สาขาธุรกิจนำเที่ยวระหว่างประเทศ
๘. นายโอภาส เนตรอำไพ	สาขาส่งเสริมการประชุม จัดนิทรรศการและท่องเที่ยวแบบเป็นรางวัล
๙. นางปวรวรรณ กุลมงคล	สาขาผู้ประกอบการธุรกิจด้านอาหารและเครื่องดื่มสำหรับนักท่องเที่ยว
๑๐. นายวิวัฒน์ ชำนาญธรรม	สาขานันทนาการ

๑๑. นายพรเสริฐ ศรีอรทัยกุล

สาขาธุรกิจจำหน่ายสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว

๑๒. นายกฤษะ ปันยารชุน

สาขาส่งเสริมความสัมพันธ์การท่องเที่ยวในประเทศ
และระหว่างประเทศ

ประธานคณะอนุกรรมการฝ่ายอื่นๆ และโครงการ

๑. นางสาวชานดา ยวบูรณ์

ฝ่ายอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

๒. นายธีระยุทธ จิราธิวัฒน์

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

๓. นายวิจิตร ณ ระนอง

โครงการศูนย์ข้อมูลยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว
และโครงการศูนย์ช่วยเหลือผู้ประกอบการท่องเที่ยว

๔. นายโอภาส เนตรอำไพ

โครงการการจัดการวิกฤต

๕. นายกฤษะ ปันยารชุน

โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ

๖. นายประกิจ ชินอมรพงษ์

ฝ่ายการตลาด

๗. นายจารุพล เรืองเกต

ฝ่ายการพัฒนา

๘. นายวสิทธิ์ กิตติกุล

ฝ่ายวิชาการ

๙. นายมนู ธารพิพิธชัย

ฝ่ายพื้นที่เขตภูมิภาค

๑๐. นางสาวชานดา ยวบูรณ์

ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ

ชุดที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘

คณะกรรมการ

๑. นายวิจิตร ณ ระนอง

ประธาน

๒. นายกฤษะ ปันยารชุน

ประธานอาวุโส

๓. นายวสิทธิ์ กิตติกุล

รองประธาน

๔. นางสาวชานดา ยวบูรณ์

รองประธาน

๕. นายกกฤษฎ หิรัญกิจ

รองประธาน

๖. นายโอภาส เนตรอำไพ

รองประธาน

๗. นายเถกิง สวาสดิพันธ์

รองประธาน

๘. นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์

เลขาธิการ

๙. นางเยาวลักษณ์ แผงสภา

กรรมการและเหรัญญิก

๑๐. นางจุฑามาศ ศิริวรรณ

กรรมการ

๑๑. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์

กรรมการ

๑๒. นายธนกร เพ็ชรมี

กรรมการ

๑๓. นายอภิชาติ พัทธภิญโญพงศ์	กรรมการ
๑๔. นายศุภฤกษ์ สุรางกูร	กรรมการ
๑๕. นายจารุพล เรืองเกตุ	กรรมการ
๑๖. นางปวรวรรณ กุลมงคล	กรรมการ
๑๗. นายมานิตย์ ชัยมงคล	กรรมการ
๑๘. นายพรเสวีรัฐ ศรีอรทัยกุล	กรรมการ
๑๙. นายदनัย วันสม	กรรมการ
๒๐. นายราชันย์ วีระพันธุ์	กรรมการ
๒๑. นายอาทิตย์ โพนทอง	กรรมการ
๒๒. นายอัศวชัย สุขแสน	กรรมการ
๒๓. นางสาวปัทมาชนิต พัฒน์ดำรงจิตร	กรรมการ
๒๔. นางกัลยาณี ธรรมจารีย์	กรรมการ
๒๕. นายจักรกฤษ ศรีลาเจริญ	กรรมการ
๒๖. นายมหนู ธารพิพิธชัย	กรรมการ
๒๗. นายชเนศ ศุภรสหัสรังสี	กรรมการ
๒๘. นายประเสริฐ แจ่มกระจ่าง	กรรมการ
๒๙. นางสุวรรณี ธรรมวุฒิ	กรรมการ
๓๐. นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก	กรรมการ
๓๑. นายกิตติ เจริญพานิช	กรรมการ
๓๒. นางเพ็ญณี ฤทธิกาญจน์	กรรมการ
๓๓. นายธีระยุทธ จิราธิวัฒน์	กรรมการ
๓๔. นางพรทิพย์ หิรัญเกตุ	กรรมการ

ที่ปรึกษา

๑. นายประกิจ ชินอมรพงษ์	ที่ปรึกษา
๒. นายเทียนฉาย กิระนันท์	ที่ปรึกษา
๓. นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภากรณ์	ที่ปรึกษา

รองเลขาธิการ

๑. นางศิริรัตน์ เผือกโพธิ์ทอง	รองเลขาธิการ
๒. นายชนะบตี วัชรเสถียร	รองเลขาธิการ

ประธานคณะกรรมการฝ่าย

๑. ฝ่ายการตลาด	นายโอภาส เนตรอำไพ	ประธาน
(๑) ตลาดต่างประเทศ	นายเถกิง สวาสดีพันธ์	ประธาน
(๒) ตลาดในประเทศ	นายวสิงห์ กิตติกุล	ประธาน และ
๒. ฝ่ายประชาสัมพันธ์	นางสุชาดา ยุวบูรณ์	ประธานร่วม
๓. ฝ่ายกฎระเบียบข้อบังคับ	นายกงกฤษ หิรัญกิจ	ประธาน และ
๔. ฝ่ายวิเทศกัมพันธ์	นายมานิตย์ ชัยมงคล	ประธานร่วม
๕. ฝ่ายวิเทศกัมพันธ์	นายวิจิตร ณ ระนอง	ประธานและ
๖. ฝ่ายพัฒนาบุคลากร	นายโอภาส เนตรอำไพ	ประธานร่วม
๗. ฝ่ายพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	นายदनัย วันสม	ประธานร่วม
๘. ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ	นายวิจิตร ณ ระนอง	ประธาน
๙. ฝ่ายพัฒนาสินค้าและบริการ	นายกงกฤษ หิรัญกิจ	ประธาน และ
๑๐. ฝ่ายสมาชิกภาพ	นายราชันย์ วีระพันธ์ุ	ประธานร่วม
	นางสุชาดา ยุวบูรณ์	ประธาน และ
	นายวสิงห์ กิตติกุล	ประธานร่วม
	นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์	ประธาน
	นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์	ประธาน

ประธานอนุกรรมการเขตพื้นที่

๑. นายราชันย์ วีระพันธ์ุ	เขตพื้นที่ ๑
๒. นายสมเกียรติ ชื่นธีระวงศ์	เขตพื้นที่ ๒
๓. นางสาวปัทมา นิตพัฒน์ดำรงจิตร	เขตพื้นที่ ๓
๔. นางกัลยาณี ธรรมจารีย์	เขตพื้นที่ ๔
๕. นายเฉลิมเกียรติ คล้ายสุวรรณ	เขตพื้นที่ ๕
๖. นายจักรกฤษ ศีลาเจริญ	เขตพื้นที่ ๖
๗. นายมนู ธารพิพิธชัย	เขตพื้นที่ ๗
๘. นายชเนศ ศุภรสหัสรังสี	เขตพื้นที่ ๘
๙. นายประเสริฐ แจ่มกระจ่าง	เขตพื้นที่ ๙
๑๐. นางสาวอรุณี ธรรมวุฒิ	เขตพื้นที่ ๑๐
๑๑. นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก	เขตพื้นที่ ๑๑
๑๒. นายกิตติ เจริญพานิช	เขตพื้นที่ ๑๒
๑๓. นางเพ็ญณี ฤทธิกาญจน์	เขตพื้นที่ ๑๓

ชุดที่ ๓ ประจำปี ๒๕๔๙-๒๕๕๑

คณะกรรมการ

๑. นายกงกฤช หิรัญกิจ	ประธาน
๒. นายกุศะ ปันยารชุน	ประธานอาวุโส
๓. นายวิจิตร ณะ ระนอง	ประธานกิตติมศักดิ์
๔. นางเยาวลักษณ์ แผงสภา	รองประธานอาวุโสและเหรัญญิก
๕. นางสุชาดา ยวบูรณ์	รองประธาน
๖. นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์	รองประธาน
๗. นายรังสิมันต์ โมกขะสมิต	รองประธาน
๘. นายเฉลิมเกียรติ คล้ายสุวรรณ	รองประธาน
๙. นางศิริรัตน์ เต๋นวรพงษาสุข	ผู้ช่วยประธาน
๑๐. นางพรทิพย์ หิรัญเกตู	เลขาธิการ
๑๑. นายธีระยุทธ จิราธิวัฒน์	กรรมการ
๑๒. นายพิษณุ กองกันภัย	กรรมการ
๑๓. นางพรศิริ มโนหาญ	กรรมการ
๑๔. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนนท์	กรรมการ
๑๕. นายทักษิณ พงศ์จิระนิธิ	กรรมการ
๑๖. นายอภิชาติ พัชรภิญโญพงศ์	กรรมการ
๑๗. นายทักษิณ ปิลวาสน์	กรรมการ
๑๘. นายศุภโชค ทรัพย์สุคนธ์	กรรมการ
๑๙. นายมานิตย์ ชัยมงคล	กรรมการ
๒๐. นายชเนศ วรศรีณย์	กรรมการ
๒๑. นายประกิจ ชินอมรพงษ์	กรรมการ
๒๒. นายชาติชาย โฆชะวิสุทธิ์	กรรมการ
๒๓. นายทรงวิทย์ อธิธิพัฒน์กุล	กรรมการ
๒๔. นายอาทิตย์ โพนทอง	กรรมการ
๒๕. นายประจวบ ทองเย็น	กรรมการ
๒๖. นางกัลยาณี ธรรมจารีย์	กรรมการ
๒๗. นายยงยุทธ กิจพัฒน์านุสนธิ	กรรมการ
๒๘. นายชเนศ สุภรสห์สร้างสี	กรรมการ
๒๙. นายสกล สุเนตร	กรรมการ

๓๐. นายวิเชียร ความหมั่น	กรรมการ
๓๑. นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก	กรรมการ
๓๒. นายกิตติ เจริญพานิช	กรรมการ
๓๓. นายอัปดุลอายี อาแวสื่อแม	กรรมการ

รองเลขาธิการ

๑. นางสาวทรง สัจจาภิมุข	รองเลขาธิการ
๒. นายนิเวศ วนคุณากร	รองเลขาธิการ

ที่ปรึกษา

๑. นางธนัชฐา มณีโชติ	ที่ปรึกษา
๒. นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภาภรณ์	ที่ปรึกษา
๓. นายโอภาส เนตรอำไพ	ที่ปรึกษา
๔. นายราชันย์ วีระพันธ์	ที่ปรึกษา

ประธานคณะอนุกรรมการเขตพื้นที่

๑. นายสุพจน์ กลิ่นปราณีต	พื้นที่ เขต ๑
๒. นายอาทิตย์ โพนทอง	พื้นที่ เขต ๒
๓. นายประจวบ ทองเย็น	พื้นที่ เขต ๓
๔. นางกัลยาณี ธรรมจารีย์	พื้นที่ เขต ๔
๕. นายเฉลิมเกียรติ คล้ายสุวรรณ	พื้นที่ เขต ๕
๖. นายจักรกฤษ ศรีลาเจริญ	พื้นที่ เขต ๖
๗. นายมนู ธารพิพิธชัย	พื้นที่ เขต ๗
๘. นายธเนศ ศุภรสหัสรังสี	พื้นที่ เขต ๘
๙. นายสกล สุเนตร	พื้นที่ เขต ๙
๑๐. นายวิเชียร ความหมั่น	พื้นที่ เขต ๑๐
๑๑. นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก	พื้นที่ เขต ๑๑
๑๒. นายกิตติ เจริญพานิช	พื้นที่ เขต ๑๒
๑๓. นายอัปดุลอายี อาแวสื่อแม	พื้นที่ เขต ๑๓

คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ฝ่ายการตลาด

๑. นางพรทิพย์ หิรัญเกตุ
๒. นางสุพัตรา จิราธิวัฒน์
๓. นายโอภาส เนตรอำไพ
๔. นายเฉลิมเกียรติ คล้ายสุวรรณ
๕. นายชเนศ ศุภรสิทธิ์รังสี
๖. นายชเนศ วรศรัณย์
๗. นายทักษิณ ปิลวาสน์
๘. นายทรงวิทย์ อธิพัฒน์ากุล
๙. มล.สุรุจณี ทองแถม
๑๐. นายสุวิทย์ วาณิชประภา
๑๑. นายสุกัญญา จันทร์ชู
๑๒. นายประเสริฐ อิศวพรชัย
๑๓. นายสุวัตร จิตจำนงค์เมต
๑๔. นายอัญชลี มุตตามระ
๑๕. นายวิรัช นิมประเสริฐ
๑๖. นายสมชาย ชมระกา
๑๗. นายสวัสดิ์ นะพล

ประธาน
รองประธาน

ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ

๑. นางสุชาดา ยুবบูรณ์
๒. นางเยาวลักษณ์ แผงสภา
๓. นางสมทรง สัจจาภิมุข
๔. นายมานิตย์ ชัยมงคล
๕. นายทักษิณ พงศ์จิระนิธิ

ประธาน
รองประธาน

ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

๑. นายวิวัฒน์ไชย วงศ์สุวัจน์
๒. มล.หทัยชนก กฤตากร

ประธาน

ฝ่ายพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๑. นายสกล สุเนตร
๒. นายอาทิตย์ โพนทอง
๓. นายยงยุทธ กิจพัฒนานุสนธิ์
๔. นายนิเวศ วนคุณากร
๕. นายประจวบ ทองเย็น
๖. นายกิตติ เจริญพานิช
๗. นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก
๘. นายอัปเดตลอายุ อาแวสือแม

ประธาน

ฝ่ายการเดินทาง

๑. นายอภิชาติ พัชรภิญโญพงศ์
๒. นายรังสิมันต์ โมกขะสมิต
๓. นายทักษิณ พงศ์จิระนิธิ
๔. นางสมทรง สัจจาภิมุข
๕. นายประจวบ ทองเย็น

ประธาน

ฝ่ายพัฒนาบุคลากรและฝ่ายวิชาการ

๑. นายศุภโชค ทรัพย์สุคนธ์
๒. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์
๓. นายพิษณุ กองกันภัย
๔. นายกัลยาณี ธรรมจารีย์
๕. นายธเนศ วรศรีธัญย์
๖. นายทักษิณ ปิลวาสน์
๗. นายวิเชียร ความหมั่น
๘. ผศ.นงนุช ศรีธนาอนันต์
๙. ผศ.นุชนารถ รัตนสุขวงศ์ชัย
๑๐. ผศ.ดร.นฤมล นันทรักษ์

ประธาน

ฝ่ายพัฒนาสินค้าและบริการ

๑. นายธเนศ สุภรสิทธิ์สร้างสี
๒. นางกัลยาณี ธรรมจารีย์
๓. นายธเนศ วรศรีธัญย์
๔. นายศุภโชค ทรัพย์สุคนธ์

ประธาน

ชุดที่ ๔ ประจำปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓

คณะกรรมการ

๑. นายกงกฤช หิรัญกิจ	ประธาน
๒. นายกฤษะ ปันยารชุน	ประธานอาวุโส
๓. นายวิจิตร ณ ระนอง	ประธานกิตติมศักดิ์
๔. นางเยาวลักษณ์ แผงสภา	รองประธานอาวุโสและற்றுญิก
๕. นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์	รองประธาน
๖. นางศิริรัตน์ เต๋นวรพงษาสุข	รองประธาน
๗. นางปวรวรรณ กุลมงคล	รองประธาน
๘. นายชนัช กรองกันภัย	รองประธาน
๙. นางพรทิพย์ หิรัญเกตุ	เลขาธิการ
๑๐. นางพรศิริ มโนหาญ / นายสุรพล เศวตเศรนี	กรรมการ
๑๑. นายธีระยุทธ จิราธิวัฒน์	กรรมการ
๑๒. นายพงศ์พันธุ์ จันทร์สุกรี	กรรมการ
๑๓. นายชาติชาย โฆษะวิสุทธิ	กรรมการ
๑๔. นายทักษิณ พงศ์จิระนิธิ	กรรมการ
๑๕. นายชาวลิต เมฆะประภาส	กรรมการ
๑๖. มล.เยาวธิดา จักรพันธ์	กรรมการ
๑๗. นายธนา สาทร	กรรมการ
๑๘. นายวิวัฒน์ ชำนาญธรรม	กรรมการ
๑๙. นายชเนศ วรศรีธณย์	กรรมการ
๒๐. นายทรงวิทย์ อธิธิพัฒน์กุล	กรรมการ
๒๑. นายนิโรธ ศรีทองพนาบุลย์	กรรมการ
๒๒. นายกลชัย ทองโสภิต	กรรมการ
๒๓. นายศักดิ์ดา พิริยะกิจไพบูลย์	กรรมการ
๒๔. นายเฉลิมเกียรติ คล้ายสุวรรณ / นายชาติชาย พานิชชีวะ	กรรมการ
๒๕. นายอนุศักดิ์ คงมาลัย	กรรมการ
๒๖. ดร.รุ่งโรจน์ สีเหลืองสวัสดิ์	กรรมการ
๒๗. นายจำรูญ วิศวชัยพันธ์	กรรมการ
๒๘. นายชัยรัตน์ ไตรรัตน์จรัสพร	กรรมการ

- ๒๙. ว่าที่ ร.ต.เอนก นุรักษ์
- ๓๐. นายสรายุทธ มัลลัม
- ๓๑. นางศุสึพร เสรีวิวัฒนา
- ๓๒. นางกรรณิกา ดำรงวงศ์

กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ

ที่ปรึกษา/ผู้ทรงคุณวุฒิ

- ๑. นายภราเดช พัทฒวิเชียร
- ๒. นายพิสิฐ กุศลาไสยานนท์
- ๓. นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์
- ๔. นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภาภรณ์
- ๕. นายโอภาส เนตรอำไพ
- ๖. นายราชันย์ วีระพันธ์
- ๗. นางสาวาดา ยุวบูรณ์
- ๘. นายสมประสงค์ โขมพัตร
- ๙. นายจรรุภรณ์ ปาณานนท์

ที่ปรึกษาประธาน
ที่ปรึกษาประธาน
ที่ปรึกษาประธาน
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ

ผู้ช่วยเลขาธิการ

- ๑. นายอติพงษ์ อมาตยกุล
- ๒. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์
- ๓. นายศุภโชค ทรัพย์สุคนธ์
- ๔. นายอภิชาติ พัชรภิญโญพงศ์
- ๕. นางสาวทรง สัจจาภิมุข
- ๖. นางกัลยาณี ธรรมจารีย์
- ๗. นางประชุม ฉายะพงศ์
- ๘. นางพรศรี วิศวะชัยพันธ์
- ๙. นายจักรกฤษ ศิลาเจริญ
- ๑๐. นายสกล สุเนตร

ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายพัฒนาสินค้า
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายวิชาการ
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายบริหาร
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายบริหาร
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายกิจกรรมพิเศษ
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายกิจกรรมพิเศษ
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายการตลาด
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายการตลาด
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายภูมิภาค
ผู้ช่วยเลขาธิการฝ่ายภูมิภาค

คณะกรรมการฝ่าย

ฝ่ายที่ฝึกแรมสำหรับนักท่องเที่ยวน

๑. นายกงกฤษ หิรัญกิจ	ที่ปรึกษา
๒. นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์	ประธาน
๓. นางศิริรัตน์ เต๋นวรพงษาสุข	กรรมการ
๔. นายธีระยุทธ จิราธิวัฒน์	กรรมการ
๕. นายชเนศ ศุภรสิทธิ์รังสี	กรรมการ
๖. นายเจริญ นัฒบสุข	กรรมการ
๗. นางมาริสสา สุโกศล	กรรมการ
๘. นายเรืองนาม ใจกว้าง	กรรมการ
๙. นายสมบูรณ์ จิรายุส	กรรมการ
๑๐. ม.ล.หทัยชนก กฤดากร	กรรมการ
๑๑. นางชมัยพร วิเศษมงคล	กรรมการและเลขานุการ

ฝ่ายการตลาด

๑. นายธวัชชัย อรัญญิก	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(ผู้อำนวยการภูมิภาค ยุโรป แอฟริกาและตะวันออกกลาง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)	
๒. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นางสุพัทธรา จิราธิวัฒน์	ประธาน
๔. นางพรทิพย์ หิรัญเกตุ	ประธานร่วม
๕. นางศรวณี กู้ประเสริฐ	กรรมการ
๖. นายสุวิทย์ วณิชประภา	กรรมการ
๗. นางมิ่งขวัญ เมฆเมาลี	กรรมการ
๘. นางพรศรี วิศวะชัยพันธ์	กรรมการ
๙. นายพงศ์พันธ์ จันทร์สุกรี	กรรมการ
๑๐. นายศักดิ์ชัย ภัทรปรีชากุล	กรรมการ
๑๑. นางรุ่งอรุณ กัมพลานุกูตร์	กรรมการ
๑๒. Mr Hisao Kikuchi	กรรมการ
๑๓. นายณัฐพงศ์ จันทเวทย์ศิริ	กรรมการ
๑๔. นางประชุม ฉายะพงศ์	กรรมการและเลขานุการ

ฝ่ายวิชาการ

๑. นายพิษณุ กองกันภัย	ประธาน
๒. นายจารุบุณณ์ ปาณานนท์	กรรมการ
๓. นายทักษิณ พงศ์จิระนิธิ	กรรมการ
๔. นายศักดา พิริยะกิจไพบูลย์	กรรมการ
๕. นายชัยรัตน์ ไตรรัตน์เจริญพร	กรรมการ
๖. นายธเนศ วรศรีณย์	กรรมการ
๗. นายศุภโชค ททรัพย์สุคนธ์	กรรมการ
๘. นางสาวฐาปนี เกียรติไพบูลย์	กรรมการ
๙. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นางสาวดี ปาจริยางกูร	กรรมการและเลขานุการร่วม

ผู้แทนในคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๓ และปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕

๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายกงกฤษ หิริญกิจ)
๒. นายวิจิตร ณ ระนอง
๓. นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์
๔. นางพรทิพย์ หิริญเกตุ
๕. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์

ผู้แทนในคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ประจำปี ๒๕๕๑

๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายกงกฤษ หิริญกิจ)
๒. นายโอภาส เนตรอำไพ
๓. นายศุภโชค ททรัพย์สุคนธ์

ประจำปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓

๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายกงกฤษ หิริญกิจ)
๒. นางพรทิพย์ หิริญเกตุ
๓. นางสุพัชรา จิราธิวัฒน์

ผู้แทนในคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ประจำปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓

๑. ผู้แทนประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นางปิยะมาน เตชะไพบูลย์)
๒. นางพรทิพย์ หิรัญเกต
๓. นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์
๔. นายสุรวัช อัครวรรมาศ
๕. นายสมฤทธิ์ ไหลคำ

ผู้แทนในคณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ

๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายกงกฤษ หิรัญกิจ)

**รักษาการประธานเขตพื้นที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
รักษาการประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด และ รักษาการเลขาธิการ
สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด
ในคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ
(กรอ.จังหวัด/กลุ่มจังหวัด)**

รักษาการประธานเขตพื้นที่

๑. ภาคกลางตอนบน ๑ (นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี)
นางปราณี ด่านชัยวิโรจน์
๒. ภาคกลางตอนบน ๒ (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)
นายยงยุทธ กิจวัฒนานุสนธิ์
๓. ภาคกลางตอนกลาง (ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี สมุทรปราการ สระแก้ว)
นายจำรรุญ วิศวะชัยพันธ์

๔. ภาคกลางตอนล่าง ๑ (กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี)
นายอนุศักดิ์ คงมาลัย
๕. ภาคกลางตอนล่าง ๒ (ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร)
นายรุ่งโรจน์ สีเหลืองสวัสดิ์
๖. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี)
ว่าที่ ร.ต.เอนก นุรักษ์
๗. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง)
นายสรายุทธ มัลลัม
๘. ภาคใต้ชายแดน (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล)
นางกรรณิกา ดำรงวงศ์
๙. ภาคตะวันออก (จันทบุรี ชลบุรี ตราด ระยอง)
นายชัยรัตน์ ไตรรัตน์จรัสพร
๑๐. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (เลย หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี)
นายทินกร ทองเผ้า
๑๑. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (นครพนม มุกดาหาร สกลนคร)
นายสุรัตน์ บัววัน
๑๒. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)
นายกลชัย ทองโสภิต
๑๓. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์)
นายสวัสดิ์ มังกรวัฒน์
๑๔. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี)
นายศักดิ์ดา พิริยะกิจไพบูลย์
๑๕. ภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)
นายทรงวิทย์ อธิธิพัฒนานกุล
๑๖. ภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย น่าน พะเยา แพร่)
นายสมเกียรติ ชื่นธีระวงศ์
๑๗. ภาคเหนือตอนล่าง ๑ (ตาก พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์)
นายนิโรธ ศรีทองพนาบูลย์
๑๘. ภาคเหนือตอนล่าง ๒ (กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร อุทัยธานี)
นายจักรกฤษ ศรีลาเจริญ

ภาคเหนือ ๑๕ จังหวัด

จังหวัดเชียงราย

๑. รักษาการประธาน

นายสมเกียรติ ชื่นธีระวงศ์

๒. รักษาการเลขาธิการ

ผศ.ดร.สมพล ชื่นธีระวงศ์

จังหวัดลำพูน

๑. รักษาการประธาน

นางอำไพ ไชยพิจิตร

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายธีระโชติ สุนทรารักษ์

จังหวัดแพร่

๑. รักษาการประธาน

นางเสาวลักษณ์ วิสุทธิผล

๒. รักษาการเลขาธิการ

ดร.เครือวัลย์ วงษ์ไพบูลย์

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑. รักษาการประธาน

นายสุพจน์ กลิ่นปราณีต

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายรุ่งโรจน์ สันทัดวนิช

จังหวัดเชียงใหม่

๑. รักษาการประธาน

นายราชันย์ วีระพันธ์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายอุดม ชิตนาย

จังหวัดลำปาง

๑. รักษาการประธาน

นายสุรพล ต้นสุวรรณ

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายธนา แก้วนิล

จังหวัดน่าน

๑. รักษาการประธาน

นายอุทัย ต้นตระกูล

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายนเรศ เพิ่มวงศ์

จังหวัดพะเยา

๑. รักษาการประธาน

นายเรวัตร์ ศิริโชติพงษ์สกุล

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายสวัสดิ์ หอมนาน

จังหวัดอุตรดิตถ์

๑. รักษาการประธาน

นายธงชัย ศิริกาญจนารักษ์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายสุธน ชุนทอง

จังหวัดสุโขทัย

๑. รักษาการประธาน

นายดำรงวุฒิ วิริยะ

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายวรวิทย์ ฉันทวรารักษ์

จังหวัดพิษณุโลก

๑. รักษาการประธาน

นายนิโรธ ศรีทองพนาบุลย์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายธรรมบุญ ริงทอง

จังหวัดตาก

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดกำแพงเพชร

ร.ต.อ.สมบัติ พันธุ์ณรงค์
นายอนุสรณ์ แสงพุด

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดเพชรบูรณ์

นายวิชา จันท์เชื้อ
นายกิตติ กীরติคุณากร

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดพิจิตร

นายจุลพงษ์ คุ่นวงศ์
นางจันทร์แรม ศรีเดช

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ

นางวนิดา นิลพงษ์
นายธีรดนัย พงษ์สิทธิ์รัตนตระกูล

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๙ จังหวัด

จังหวัดอุดรธานี

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดเลย

นายทินกร ทองเผ้า
นายสุทัศน์ แพร่สุรินทร์

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดนครพนม

นายศุภาวุฒิ นิลอรุณ
ร้อยเอกปฏิวัติ สิงห์รณ์

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดขอนแก่น

นายสุนทร ตั้งตรงจิตร
นางสาวมีนา ศรีสุข

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดสกลนคร

นายกลชัย ทองโสภิต
นายเข้มชาติ สมใจวงษ์

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดหนองคาย

นางภูริดา จำเริญญ -
นางจิราพร แผ่นเทิดไทย

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ
จังหวัดหนองบัวลำภู

นางสิริรัฐ ชุกกลิ่น
นายประมวล ฤทธิธาดา

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ

นายบัญชา สุปัญญา
นายธนวิท คงสุริยะ

จังหวัดกาฬสินธุ์

๑. รักษาการประธาน

นายนิมิต รอดภัย

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายอดิศักดิ์ อนันตริยทรัพย์

จังหวัดมุกดาหาร

๑. รักษาการ.ประธาน

นายสรศักดิ์ ตั้งประกิจ

๒. รักษาการเลขาธิการ

นางพัชรา ทองเรือง

จังหวัดอำนาจเจริญ

๑. รักษาการประธาน

นายสมพร บุตตะ

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายภาสกร ปรีอทอง

จังหวัดยโสธร

๑. รักษาการประธาน

นายยุทธชัย ครองสิน

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายสุขกาย สุริยะโรจน์

จังหวัดศรีสะเกษ

๑. รักษาการประธาน

นางกัลยาณี ธรรมจารีย์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นางอิศรีย์ อังคสกุลเกียรติ

จังหวัดอุบลราชธานี

๑. รักษาการประธาน

นายศักดิ์ดา พิริยะกิจไพบูลย์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นางศิริรัตน์ เต๋นวรพงษาสุข

จังหวัดมหาสารคาม

๑. รักษาการประธาน

นายณรงค์ เหล่าสุวรรณ

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายพรชัย สัจพงษ์

จังหวัดร้อยเอ็ด

๑. รักษาการประธาน

นายธนิตศักดิ์ ชัยคนารักษ์กุล

๒. รักษาการเลขาธิการ

นางประชิด งามศิริพัฒน์กุล

จังหวัดชัยภูมิ

๑. รักษาการประธาน

นายมานะชัย ตั้งพิทักษ์ไพบูลย์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายผดุงศักดิ์ แสงเพชร

จังหวัดบุรีรัมย์

๑. รักษาการประธาน

นายวสันต์ เทพนคร

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายชัชชนวิทย์ ประหยัดรัตน์

จังหวัดนครราชสีมา

๑. รักษาการประธาน

นายสวัสดิ์ มังกรวัฒน์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นางสุมาลี ปะวิสุทธิ

จังหวัดสุรินทร์

๑. รักษาการประธาน

นายสมโรจน์ คูกิจดิเกษม

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายสมพงษ์ ปัญญาชนกิจ

ภาคกลางและภาคตะวันออก ๒๓๗ จังหวัด

จังหวัดนครสวรรค์

๑. รักษาการประธาน	นายวีรชัย เครือหงส์
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางสาวรุ่งนภา ภัทรสินพิัญญา
จังหวัดอุทัยธานี	
๑. รักษาการประธาน	นายจักรกฤษ ศรีลาเจริญ
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายสนั่น คำพิมพ์
จังหวัดชัยนาท	
๑. รักษาการประธาน	นายองอาจ หล้าอุบล
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายอำนาจ สุกใส
จังหวัดสิงห์บุรี	
๑. รักษาการประธาน	นายไพบุลย์ น้อยศรี
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายสุพจน์ ประสงค์สุขสันต์
จังหวัดสุพรรณบุรี	
๑. รักษาการประธาน	นายอนุศักดิ์ คงมาลัย
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายพิสิฏฐ์ ช่างผาสุข
จังหวัดอ่างทอง	
๑. รักษาการประธาน	พลตรีสุทัศน์ อยู่นาน
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางมยุรี ศรีนาค
จังหวัดลพบุรี	
๑. รักษาการประธาน	นายยุกุท กิจวัฒนานุสนธิ์
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายชินบัญญัติ สุคันธวิภัติ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
๑. รักษาการประธาน	นางปราณี ด่านชัยวิโรจน์
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางสาวกัลยา สุขสถาพร
จังหวัดกาญจนบุรี	
๑. รักษาการประธาน	นายวิชัย ล้อศิริ
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางสาวบูรณาการ จตุพรไพศาล
จังหวัดนครปฐม	
๑. รักษาการประธาน	นางสุจินดา ชุณหชาคร
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายวิษณุ เอ็มประณีตร์

จังหวัดปทุมธานี	
๑. รักษาการประธาน	นายวีรวัฒน์ วงศ์คุปไทย
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางเมธาวิ จันท์แดง
จังหวัดนนทบุรี	
๑. รักษาการประธาน	นายเล็ก นารี
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายศุภวัฒน์ ฐลีจันทร์
จังหวัดราชบุรี	
๑. รักษาการประธาน	ดร.อุดม สมพร
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางสุภาพร นกพึ้ง
จังหวัดสมุทรสาคร	
๑. รักษาการประธาน	นายสุนทร วัฒนาพร
จังหวัดสมุทรสงคราม	
๑. รักษาการประธาน	ร้อยโท พิชโรดม อุนสุวรรณ
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายลิขิต สิงห์จันทร์
จังหวัดเพชรบุรี	
๑. รักษาการประธาน	นายวสันต์ กิตติกุล
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางสาวนาถนัดดา นิติพน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	
๑. รักษาการประธาน	นายมนู ธารพิพิธชัย
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายปัญญา ศรีทรงผล
จังหวัดนครนายก	
๑. รักษาการประธาน	นางสาวอัญชลี ชัยทรัพย์
๒. รักษาการเลขาธิการ	ว่าที่ ร.ต.ชาติชาย ยอดมิ่ง
จังหวัดปราจีนบุรี	
๑. รักษาการประธาน	นายจำรูญ สวยดี
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางนิตยา พีชผล
จังหวัดสระแก้ว	
๑. รักษาการประธาน	นางราตรี แสงรุ่งเรือง
๒. รักษาการเลขาธิการ	นายประพันธ์ บัวศรี
จังหวัดฉะเชิงเทรา	
๑. รักษาการประธาน	นายมนัส ตันงาม
๒. รักษาการเลขาธิการ	นางวรรณิต กตญาณ

จังหวัดชลบุรี

- ๑. รักษาการประธาน
 - ๒. รักษาการเลขาธิการ
- จังหวัดระยอง

- ๑. รักษาการประธาน
 - ๒. รักษาการเลขาธิการ
- จังหวัดจันทบุรี

- ๑. รักษาการประธาน
 - ๒. รักษาการเลขาธิการ
- จังหวัดตราด

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ

นายจำรูญ วิศวชัยพันธ์
นายสินธุ์ไชย วัฒนศาสตร์สาธร

นายชัยรัตน์ ไตรรัตน์จรัสพร
นายพงศ์ธร วีรพันธ์ุ

นางอภิรดี ศิริวิจิตรกุล
นายพรเทพ ถาวรวิริยะนันท์

นายสกล สุเนตร
นางจรรุวรรณ จันทากานนท์

ภาคใต้ ๑๔ จังหวัด

จังหวัดชุมพร

- ๑. รักษาการประธาน
 - ๒. รักษาการเลขาธิการ
- จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ๑. รักษาการประธาน
 - ๒. รักษาการเลขาธิการ
 - ๓. กรรมการในกรอ.จังหวัด
 - ๔. กรรมการ ใน กรอ.จังหวัด
- จังหวัดระนอง

- ๑. รักษาการประธาน
 - ๒. รักษาการเลขาธิการ
- จังหวัดพังงา

- ๑. รักษาการประธาน
 - ๒. รักษาการเลขาธิการ
- จังหวัดภูเก็ต

- ๑. รักษาการประธาน
- ๒. รักษาการเลขาธิการ

นายวิเชียร ความหมั่น
นายพิชัย อุภัยศิลป์

นายสมชาย สินมา
นายชัยฤทธิ์ ศักดา
นายเสนีย์ ภูวเศรษฐาวร
นายอานนท์ วาทยานนท์

นายนิต อยู่เต็กเค่ง
นางกรรณิกา เอี้ยวตระกุล

นายกฤษ ศรีฟ้า
นายสมพร สาระการ

นายสมบุรณ์ จิรายุส
นายภูริต มาตวงศ์ศา

จังหวัดกระบี่

๑. รักษาการประธาน

นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายสมเกียรติ สืบเหตุ

จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑. รักษาการประธาน

นางศุภิพร เสรีวิวัฒนา

๒. รักษาการเลขาธิการ

ดร.กฤตยาภานต์ เดชดี

จังหวัดตรัง

๑. รักษาการประธาน

นายวิชัย รัตนมณี

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายประทีป ไฉงทอง

จังหวัดสตูล

๑. รักษาการประธาน

นายสามารถ เจริญฤทธิ์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายเจตกร หวันสุ

จังหวัดพัทลุง

๑. รักษาการประธาน

นายบัญญัติ พัทธธรรม

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายอภัย คงมานนท์

จังหวัดนราธิวาส

๑. รักษาการประธาน

นางกรรณิกา ดำรงวงศ์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นางสาวภาสินี นีรนาทรังสรรค์

จังหวัดปัตตานี

๑. รักษาการประธาน

นางรดา จิรานนท์

๒. รักษาการเลขาธิการ

นางสาววรรณ อาลีตระกูล

จังหวัดสงขลา

๑. รักษาการประธาน

นายนิมิตร ชัยจิระธิกุล

๒. รักษาการเลขาธิการ

นายกฤษณ์ ประธานราษฎร์นิก

ผู้บริหารและพนักงานสำนักงาน

๑. นางสาววิไลพร ลีวเกษมศานต์

ผู้อำนวยการ

๒. นางสาวชุตีมา วงษ์วิบูลย์สิน

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร

๓. นางชัมัยพร วิเศษมงคล

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา

๔. นางสาวชนิดา สุขมาก

พนักงานฝ่ายบริหาร

ตอนที่ ๗

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔

พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

พระราชบัญญัติ

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“สินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว” หมายความว่า สินค้าเฉพาะที่จำหน่ายหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว โดยไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“สภา” หมายความว่า สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

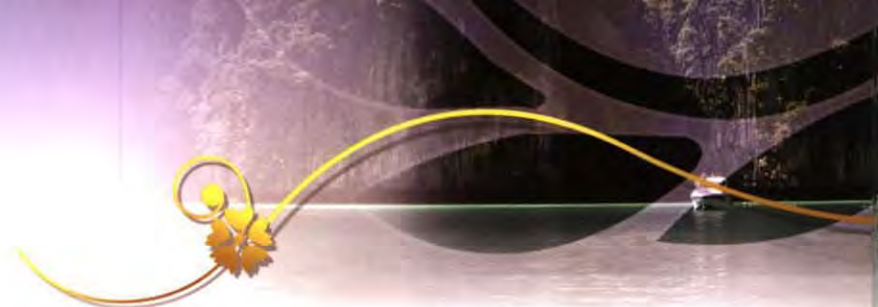
ให้สภาเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ สภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในด้านการประสานงานอย่างมีระบบระหว่างรัฐกับเอกชนและเอกชนกับเอกชนด้วยกัน

- (๒) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๓) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี สถานที่ท่องเที่ยว โบราณสถาน และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเอกลักษณ์ของความเป็นไทย
- (๔) ส่งเสริมให้มีจรรยาบรรณในการท่องเที่ยว
- (๕) ส่งเสริมให้มีระบบการรับรองคุณภาพ ระบบมาตรฐานและระบบประกันคุณภาพของธุรกิจ ที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว
- (๖) ควบคุมดูแลให้สมาชิกผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีจรรยาบรรณ
- (๗) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทดลอง อบรม และเผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้แก่สมาชิก หรือจัดเป็นบริการแก่บุคคลทั่วไป
- (๘) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสมาชิก และบุคคลทั่วไปทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- (๙) เสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๐) ให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจการด้านการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- (๑๑) คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๒) ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างสมาชิกด้วยกัน
- (๑๓) ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๔) ดำเนินกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๕) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
มาตรา ๗ ภายใต้งบกับมาตรา ๖ ห้ามสภากระทำการใดๆ ดังต่อไปนี้
- (๑) แข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นการจำกัดทางการค้าเพื่อการผูกขาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อเป็นการคุ้มครองอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ
- (๒) ลิดรอนสิทธิของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๓) ดำเนินการอันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๔) กีดราคาสินค้าหรือบริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ตกต่ำหรือทำให้สูงเกินสมควร หรือทำให้ปั่นป่วนเกี่ยวกับราคาสินค้าหรือค่าบริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๕) ให้กู้ยืมเงินหรือให้เงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้กู้ยืมเพื่อเป็นการสงเคราะห์พนักงานและลูกจ้างหรือครอบครัวของพนักงานและลูกจ้าง หรือเป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะตามข้อบังคับ

(๖) แบ่งปันรายได้ให้แก่สมาชิก

มาตรา ๘ ให้สภามีสำนักงานใหญ่หนึ่งแห่งในท้องที่ที่สภากำหนด และมีสำนักงานสาขาได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสำนักงานสาขาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๙ สภาอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) ค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ ค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการเงินและทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภา

(๔) เงินรายได้อื่น

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาใช้ชื่อที่เป็นภาษาไทยว่า “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” หรือภาษาต่างประเทศที่มีความหมายในทำนองเดียวกันหรืออ่านออกเสียงว่า “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” หรือใช้ชื่อในทำนองเดียวกันจนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าเป็นส่วนหนึ่งของสภา

หมวด ๒

สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภามีสามประเภท

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

สมาชิกทั้งสามประเภทมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ สมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยกรรมการสมาคมทั้งหมดจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง และสมาชิกของสมาคมทั้งหมดจำนวนเกินกึ่งหนึ่งมีสัญชาติไทย

มาตรา ๑๓ สมาชิกวิสามัญ ได้แก่

(๑) สมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีใช้สมาคมตามมาตรา ๑๒ หรือสมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งมีวัตถุประสงค์และดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือ

(๒) นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายซึ่งประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือ

(๓) บุคคลซึ่งมีผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๔ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือผู้ซึ่งทำประโยชน์ให้แก่สภาหรือการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งคณะกรรมการเชิญมาเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

หมวด ๓

คณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหนึ่งคน

(๒) กรรมการประเภทเลือกตั้งจำนวนสามในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ซึ่งที่ประชุมสมาชิกสามัญเลือกตั้งจากผู้แทนสมาชิกสามัญ และ

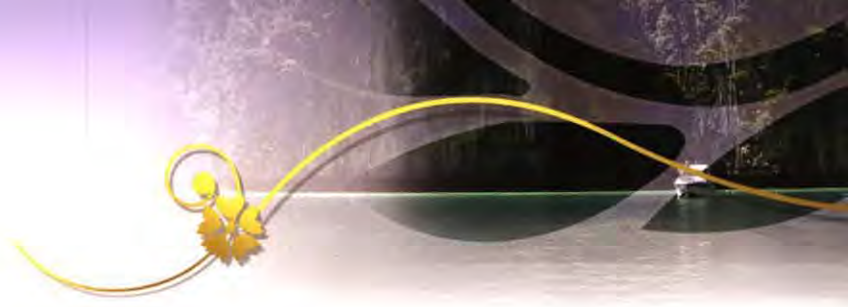
(๓) กรรมการประเภทแต่งตั้งจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ซึ่งกรรมการประเภทเลือกตั้งตาม (๒) แต่งตั้งจากสมาชิกวิสามัญ หรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญ หรือสมาชิกกิตติมศักดิ์

ให้กรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) เลือกกรรมการตาม (๒) หรือ (๓) เป็นประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามความจำเป็น

ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาและรองประธานสภาต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด

ให้ผู้ช่วยการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

จำนวนรวมกันของกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง สัดส่วนกรรมการของสมาชิกแต่ละประเภท วิธีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) และวิธีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาตามมาตรา ๖ รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อนายกรัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๒) กำหนดเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์เพื่อรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วย

(ก) การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับสมัครสมาชิก สิทธิหน้าที่ของสมาชิก คุณสมบัติอื่นของสมาชิกวิสามัญตามมาตรา ๑๓ (๓) วินัยและการลงโทษสมาชิก และการพ้นจากสมาชิกภาพรวมทั้งการอุทธรณ์

(ข) การกำหนดจำนวนรวมกันของกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง สัดส่วนกรรมการของสมาชิกแต่ละประเภท วิธีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) และวิธีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ

(ค) การกำหนดค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ ค่าธรรมเนียม และค่าบริการที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(ง) การบัญชี การเงิน และทรัพย์สินของสภา

(จ) จรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(ฉ) วิธีปฏิบัติเพื่อให้มีการรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว

(ช) การจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภา

(ซ) การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ และการประชุมของที่ประชุมสภา

(ฌ) การดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ญ) การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จรางวัลของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งวินัย การลงโทษ และการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(ฎ) การสงเคราะห์พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง

(๔) ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำแก่สมาชิกในการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
(๕) พิจารณานुकูลเพื่อเสนอประธานสภาแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ รวมทั้งกำหนดอัตราเงินเดือนและเงินสวัสดิการของผู้อำนวยการ

(๖) แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ออกระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินการของสภา
การกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ตาม (๒) ข้อบังคับตาม (๓) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ฌ) และ (ฉ) และระเบียบหรือข้อบังคับตาม (๗) ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภาก่อน จึงจะใช้บังคับได้

การกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตาม (๓) (จ) และ (ฉ) เมื่อที่ประชุมสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงจะใช้บังคับได้ แต่ด้านนายกรัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วยก็ให้เป็นอันตกไป

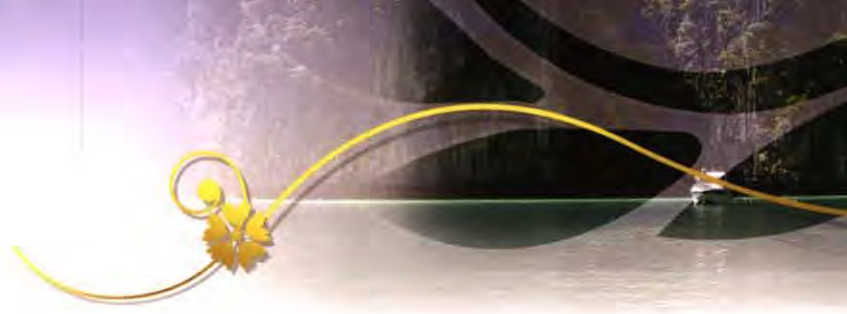
มาตรา ๑๗ กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้ง ต้องไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสภา
(๒) เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย
(๓) เป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานอื่นของรัฐ หรือข้าราชการการเมือง ยกเว้นกรณีตามมาตรา ๑๕ (๓) หรือมาตรา ๓๕

(๔) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
(๕) เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
(๖) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นบุคคลหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพิกถอนการประกอบวิชาชีพหรือการประกอบธุรกิจ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๘ กรรมการประเภทเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งพร้อมกับวาระของกรรมการประเภทเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ประธานสภาจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ที่ประชุมสภามีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญ

(๔) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาชิกสามัญหรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญนั้น หรือสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์นั้นพ้นจากสมาชิกภาพ

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) นายกรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๑๕ เมื่อกรรมการประเภทเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการประเภทนั้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระของกรรมการผู้นั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

เมื่อกรรมการประเภทแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้กรรมการประเภทเลือกตั้งแต่งตั้งกรรมการประเภทนั้นแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าวาระของกรรมการผู้นั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน กรรมการประเภทเลือกตั้งจะดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๐ เมื่อกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งทั้งหมดพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งยังคงปฏิบัติหน้าที่เพียงเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งและแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง และให้กรรมการชุดที่ได้รับเลือกตั้งนั้นแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งรวมกัน ให้กรรมการที่เหลืออยู่กระทำการในนามของคณะกรรมการต่อไปได้ แต่เฉพาะการจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่กรรมการประเภทเลือกตั้งและกรรมการประเภทแต่งตั้งทั้งหมดพ้นจากตำแหน่งพร้อมกัน ในกรณีอื่น ให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของสมาชิกสามัญคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่มาประชุม ให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับตัวกรรมการ หรือส่วนได้เสียของกรรมการผู้ใด ให้กรรมการผู้นั้นมีสิทธิชี้แจงในเรื่องนั้นแต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา ๒๒ ให้ประธานสภา รองประธานสภา และกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมสภากำหนด

ให้ที่ปรึกษาและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภา

มาตรา ๒๓ ให้ประธานสภาแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามมติของคณะกรรมการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- (๓) สามารถทำงานให้แก่สภาได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เป็นข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานอื่นของรัฐหรือกรรมการ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สภา
- มาตรา ๒๔ ให้ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
- มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓
- มาตรา ๒๖ ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (๑) ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสภา และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสภา
- (๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิกและทะเบียนอื่นๆ ของสภา
- (๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภา
- (๔) รวบรวมข้อมูล สถิติ และศึกษาวิจัยเรื่องอันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ประธานสภาและคณะกรรมการมอบหมาย
- ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อสภาและคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสภา
- มาตรา ๒๗ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือในกรณีที่ตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง ให้ประธานสภาแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งตามมติของคณะกรรมการเป็นผู้รักษาการชั่วคราว ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้รักษาการมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

ในกรณีที่ตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง ให้ประธานสภาดำเนินการแต่งตั้งผู้อำนวยการตามมาตรา ๒๓ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง

มาตรา ๒๘ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ประธานสภาเป็นผู้แทนของสภา และเพื่อการนี้ ประธานสภาจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานดำเนินการบางอย่างแทนก็ได้ ในเมื่อกิจการนั้นไม่ขัดต่อระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดไว้

การดำเนินการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ

หมวด ๔

การดำเนินการสภา

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมสภาอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง การประชุมเช่นนี้เรียกว่าประชุมสามัญ และอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีวาระการประชุมในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง

(๒) รับรองรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายรับและรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง

การประชุมสภาคราวอื่นนอกจากการประชุมตามวรรคหนึ่ง เรียกว่าประชุมวิสามัญ

มาตรา ๓๐ เมื่อมีเหตุจำเป็น คณะกรรมการจะเรียกประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้

สมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสามัญจะทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการให้เรียกประชุมวิสามัญก็ได้ ในหนังสือร้องขอนั้นต้องระบุวาระประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด

ในกรณีที่สมาชิกสามัญเป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการเรียกประชุมวิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือร้องขอ หากคณะกรรมการไม่เรียกประชุมภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้สมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสามัญมีสิทธิเรียกประชุมวิสามัญได้

มาตรา ๓๑ ในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมากของสมาชิกสามัญที่มาประชุม สมาชิกสามัญคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญ ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม และให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ สมาชิกวิสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในการประชุมสามัญและการประชุมวิสามัญได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๓๓ ในการดำเนินการของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อที่ประชุมสามัญ เมื่อที่ประชุมสามัญเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินการได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายรับและรายจ่ายประจำปีซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรอง เสนอต่อที่ประชุมสามัญภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว

มาตรา ๓๔ ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้ที่ประชุมสามัญแต่งตั้งจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี และต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานลูกจ้างหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานของสภาและขอคำชี้แจงจากประธานสภา กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานลูกจ้าง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ให้ผู้สอบบัญชีได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมสามัญกำหนด

หมวด ๕

การควบคุมของรัฐ

มาตรา ๓๕ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๑๖
- (๒) สั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา
- (๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสภาหรือคณะกรรมการด้วยก็ได้

(๔) สั่งเป็นหนังสือให้สภาหรือกรรมการระดับหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ขัดต่อกฎหมายนโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ขอบบังคับ หรือวัตถุประสงค์ของสภา

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติการตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๓๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าสภาหรือกรรมการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๕ หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสภาหรือเป็นภัยต่อระบบเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการทั้งคณะหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิเป็นกรรมการอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดหกปีนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญหรือผู้แทนสมาชิกวิสามัญตามจำนวนอัตราส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง เป็นคณะกรรมการชั่วคราวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการของสภาเพียงเท่าที่จำเป็น และจัดให้มีการประชุมสมาชิกสามัญเพื่อเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั่วคราว และให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการคณะใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้คณะกรรมการชั่วคราว ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพ้นจากหน้าที่

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย จำนวนสี่คน สมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย จำนวนสี่คน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) สมาคมรถโดยสารไม่ประจำทาง สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว สมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย สมาคมพาด้า (ไทย) สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ สมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) สมาคมกัศตาคารไทย สมาคมสวนสนุกและสวนพักผ่อนหย่อนใจ และสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ แห่งละหนึ่งคน เป็นคณะกรรมการก่อตั้งเพื่อทำหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการก่อตั้งตามมาตรา ๔๒ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบชั่วคราวว่าด้วยการรับสมัครสมาชิกและค่าลงทะเบียนสมาชิกและดำเนินการรับสมัครสมาชิกภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๒) จัดทำระเบียบชั่วคราวว่าด้วยจำนวนกรรมการ สัดส่วนของผู้แทนสมาชิกสามัญที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) และการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓)

(๓) จัดให้มีการประชุมสมาชิกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวันตาม (๑) เพื่ออนุมัติระเบียบชั่วคราวตาม (๒)

(๔) เลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมสมาชิกอนุมัติระเบียบชั่วคราวตาม (๓)

(๕) ปฏิบัติการอื่นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการก่อตั้งพ้นจากหน้าที่ เมื่อได้มีการเลือกตั้งกรรมการตาม (๔) แล้ว เพื่อให้กรรมการประเภทเลือกตั้งชุดใหม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๔ ต่อไป

มาตรา ๔๔ ให้กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๔๓ (๔) แต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ (๓) และจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง เพื่อให้มีการเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่นๆ ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง และจัดให้มีการประชุมสามัญครั้งแรกภายในหกสิบวัน นับแต่วันเลือกประธานสภา รองประธานสภา และตำแหน่งอื่น ๆ

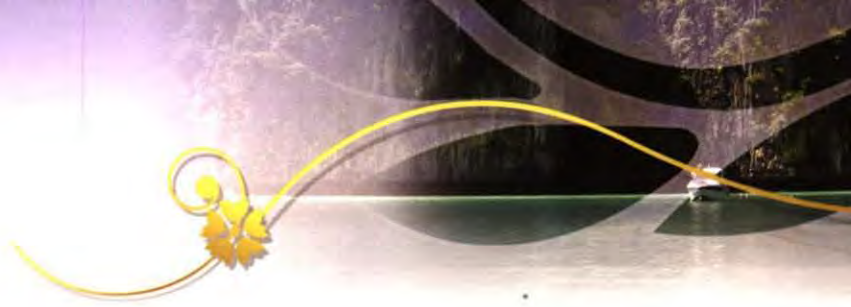
ในการประชุมสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีสำหรับปีแรกด้วย

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ที่ใช้ชื่อซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อดังกล่าวนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหลาย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการประสานงานอย่างมีระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชน เสนอแนะแผนนโยบายที่สำคัญส่งเสริมให้มีระบบการรับรองคุณภาพ มาตรฐาน และระบบประกันคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยว และส่งเสริมผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีจรรยาบรรณเพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้มีการพัฒนาก้าวหน้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

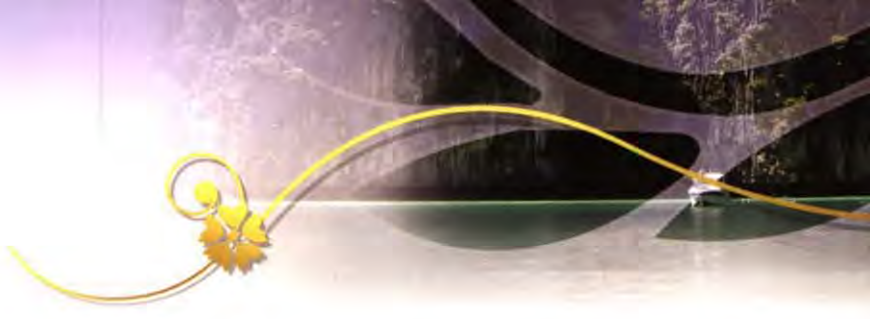
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕๕
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ
การโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ในประมวลกฎหมายที่ดิน

(๑) ในมาตรา ๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมที่ดิน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๒) ในมาตรา ๑๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้แทน” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือผู้แทน”

(๓) ในมาตรา ๑๐๕ ฉ ให้แก้ไขคำว่า “เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด” เป็น “ธนารักษ์จังหวัด”

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๗ ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้แทน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้แทนกรมพลศึกษา” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมทางหลวงชนบทหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร”

มาตรา ๙ ในพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๐ ในพระราชบัญญัติการค้ำน้امنเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมธุรกิจพลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน”

มาตรา ๑๑ ในพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๒ ในพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “กระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๑๓ ในพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผังเมืองจังหวัด” เป็น “โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด”

มาตรา ๑๔ ในพระราชบัญญัติการจํานองเรือและบูรณาสถิตทางทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กรมเจ้าท่า” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี”

มาตรา ๑๕ ในพระราชบัญญัติการฉาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว”

มาตรา ๑๖ ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้แก้ไขคำว่า “กรมเจ้าท่า” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี” และคำว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่า” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี”

มาตรา ๑๗ ในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์” เป็น “อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ”

มาตรา ๑๘ ในพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๑๙ ในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๒๐ ในพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๒๑ ในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๒๒ ในพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “ประชาสัมพันธ์จังหวัด” เป็น “ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และเพิ่ม “ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรา ๒๓ ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” คำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๒๔ ในพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข” ในมาตรา ๑๕ (๑) และมาตรา ๑๖ (๒) เป็น “กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก”

มาตรา ๒๕ ในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๒๖ ในพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๒๗ ในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักผังเมือง” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “โยธาธิการจังหวัด” เป็น “โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด”

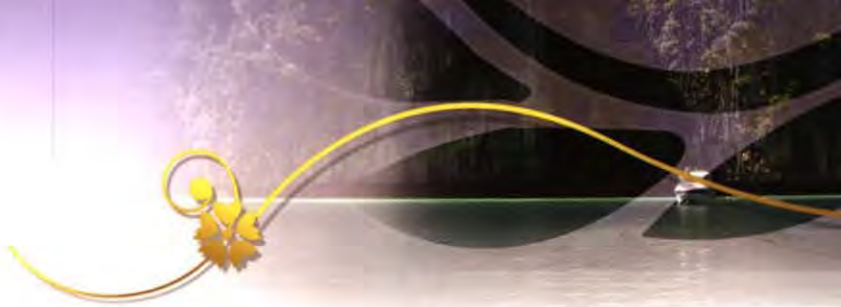
มาตรา ๒๘ ในพระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน”

มาตรา ๒๙ ในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ” คำว่า “ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด” และคำว่า “ประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด”

มาตรา ๓๐ ในพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๓๑ ในพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” คำว่า “ผู้แทนกรมการผังเมือง” เป็น “ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๓๒ ในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๓๓ ในพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “กระทรวงพลังงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน” เป็น “ปลัดกระทรวงพลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” และคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๓๔ ในพระราชบัญญัติการส่งออกปศุสัตว์และการนำเข้าปศุสัตว์ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจ” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ”

มาตรา ๓๕ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๓๖ ในพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๓๗ ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น”

มาตรา ๓๘ ในพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” คำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ” และคำว่า “กรมการศาสนา” เป็น “สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๓๙ ในพระราชบัญญัติกัมพูชา พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๔๐ ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑

(๑) ในมาตรา ๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “สำนักนายกรัฐมนตรี” เป็น “กระทรวงคมนาคม” คำว่า “สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก” เป็น “สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร” และ คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร”

มาตรา ๔๑ ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” คำว่า “รองเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” และคำว่า “ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน”

มาตรา ๔๒ ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” และ “กรมการศาสนา” เป็น “สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” และคำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๔๓ ในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๔๔ ในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงเกษตรและสหกรณ์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” คำว่า “ปลัดกระทรวงมหาดไทย” เป็น “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” และคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมปศุสัตว์”

มาตรา ๔๕ ในพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” คำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” และคำว่า “ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่” เป็น “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่”

มาตรา ๔๖ ในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงมหาดไทย” เป็น “ปลัดกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมธุรกิจพลังงาน” คำว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่า” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน” และคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” เป็น “อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

มาตรา ๔๗ ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” และคำว่า “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “โยธาธิการจังหวัด” เป็น “โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด”

(๒) ให้ตัดคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับการยุบเลิกกรมการผังเมือง

มาตรา ๔๘ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมการปกครอง” เป็น “ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

มาตรา ๔๙ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ผู้แทนกรมโยธาธิการ” เป็น “ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๕๐ ในพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “สถาบันการแพทย์แผนไทย” และคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวง” เป็น “กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก” และคำว่า “ผู้อำนวยการสถาบันการแพทย์แผนไทย” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก”

มาตรา ๕๑ ในพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรคหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๕๒ ในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๕๓ ในพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๔ ในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๕ ในพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาศังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาศังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๕๖ ในพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาศังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๕๗ ในพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๓

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรา ๕๘ ในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๙ ในพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๖๐ ในพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” และ “สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท” เป็น “กรมทางหลวงชนบท” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” และ “เลขาธิการสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท” เป็น “อธิบดีกรมทางหลวงชนบท”

มาตรา ๖๑ ในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๖๒ ในพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๖๓ ในพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ให้แก้ไขคำว่า “กรมมหาดไทย” เป็น “กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาเทศบาล” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๖๔ ในพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจ” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ”

มาตรา ๖๕ ในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรีน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศหรือผู้แทน” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้าหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้แทน”

มาตรา ๖๖ ในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมทรัพยากรน้ำบาดาล” คำว่า “กรมโยธาธิการ” เป็น “กรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผู้อำนวยการกองน้ำบาดาล” เป็น “ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล”

มาตรา ๖๗ ในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๖๘ ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๖๙ ในพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๗๐ ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๑๑ ในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือผู้แทน”

มาตรา ๑๒ ในพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๑๓ ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสัมพันธ์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ” และคำว่า “ประชาสัมพันธ์จังหวัด” เป็น “พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด”

มาตรา ๑๔ ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ในมาตรา ๑๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๑๕ ในพระราชบัญญัติปันส่วนน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๖ ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “กรมป่าไม้” เป็น “กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” และคำว่า “อธิบดีกรมป่าไม้” เป็น “อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช”

มาตรา ๑๗ ในพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “ปลัดกระทรวงพลังงาน” คำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ” และคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๑๘ ในพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๗๕ ในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔

(๑) ในมาตรา ๒๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ” เป็น “สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ” และคำว่า “เลขาธิการสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ” เป็น “เลขาธิการสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ”

มาตรา ๘๐ ในพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๖

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับด้านการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรา ๘๑ ในพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” คำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๘๒ ในพระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๘๓ ในพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”

มาตรา ๘๔ ในพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๘๕ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” และคำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๘๖ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี” และคำว่า “อธิบดีกรมการศาสนา” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”

มาตรา ๘๗ ในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๘๘ ในพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๘๙ ในพระราชบัญญัติมาตราขังตวงวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมการค้าภายใน” และคำว่า “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมการค้าภายใน”

มาตรา ๙๐ ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น”

มาตรา ๙๑ ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” และคำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๙๒ ในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๘๑ ให้แก้ไขคำว่า “กรมเจ้าท่า” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี” และคำว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่า” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี”

มาตรา ๙๓ ในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” คำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” คำว่า “ผู้แทนกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” และคำว่า “ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่” เป็น “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๖ ทวิ และมาตรา ๖ จัตวา เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๓) ให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” ในมาตรา ๖ ตริ เป็นคำว่า “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กรมทรัพยากรธรณี และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”

(๔) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” เป็นกรรมการในคณะกรรมการตามมาตรา ๑๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณี ในส่วนที่เกี่ยวกับแร่ มาเป็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

มาตรา ๕๔ ในพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๕ ในพระราชบัญญัติโรรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมประมงสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๕๖ ในพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ๒๕๐๗

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

(๒) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษา” ในมาตรา ๑๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสอง เป็น “ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ”

(๓) ให้ตัดคำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษา” ในมาตรา ๓๗ ออก เพื่อให้สอดคล้องกับการยุบเลิกกรมพลศึกษา

มาตรา ๕๗ ในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๕๘ ในพระราชบัญญัติวัดอุตราราย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน” และคำว่า “ผู้แทนกรมโยธาธิการ” เป็น “ผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน”

(๒) ให้เพิ่ม “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” เป็นผู้รักษาการ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวัดที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพลังงาน

มาตรา ๕๙ ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๑๐๐ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณเพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

มาตรา ๑๐๑ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ”

มาตรา ๑๐๒ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๐๓ ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๑๐๔ ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

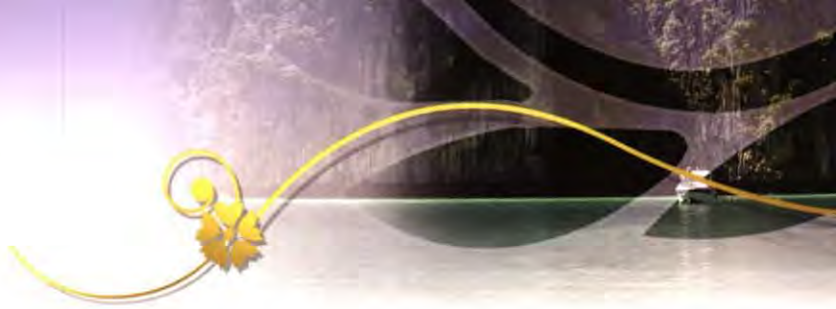
มาตรา ๑๐๕ ในพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

มาตรา ๑๐๖ ในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมป่าไม้” เป็น “กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๐๗ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” คำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๐๘ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์” เป็น “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์”

มาตรา ๑๐๙ ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม”

มาตรา ๑๑๐ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการไฟฟ้า พุทธศักราช ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาเทศบาล” เป็น “อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน”

มาตรา ๑๑๑ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการสัจจะ พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “กรมประชาสัมพันธ์” เป็น “สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๑๒ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๑๓ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๔ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น “สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

มาตรา ๑๑๕ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมเศรษฐกิจ” เป็น “อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ” และคำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”

มาตรา ๑๑๖ ในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค” และคำว่า “สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข” เป็น “กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ”

มาตรา ๑๑๗ ในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๘ ในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑๙ ในพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๒๐ ในพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา”

มาตรา ๑๒๑ ในพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก้ไขคำว่า “กรรมการค้าภายใน” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมการค้าภายใน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๑๒๒ ในพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์” และคำว่า “กระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “กรมส่งเสริมสหกรณ์”

มาตรา ๑๒๓ ในพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “กระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม” คำว่า “ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” เป็น “ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม” และคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๒๔ ในพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก้ไขคำว่า “กรรมการค้าภายใน” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” และคำว่า “อธิบดีกรมการค้าภายใน” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๑๒๕ ในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ”

มาตรา ๑๒๖ ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงคมนาคม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร”

มาตรา ๑๒๗ ในพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๒๘ ในพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๑๒๙ ในพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตร” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมป่าไม้” เป็น “อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช”

มาตรา ๑๓๐ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๑ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการประปา

มาตรา ๑๓๒ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม”

มาตรา ๑๓๓ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๑๓๔ ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๕ ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลาขกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียม แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๖ ในพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจสิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน”

มาตรา ๑๓๗ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม”

มาตรา ๑๓๘ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันการบินพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกรมการบินพาณิชย์” เป็น “ผู้แทนกรมการขนส่งทางอากาศ”

มาตรา ๑๓๙ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

มาตรา ๑๔๐ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๔๑ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การจลนการน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็นคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๔๒ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม” เป็น “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

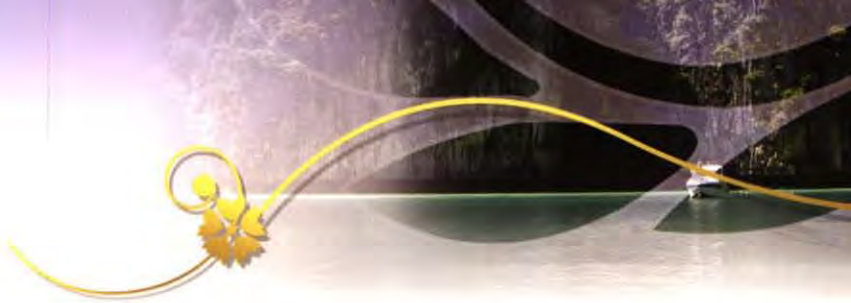
มาตรา ๑๔๓ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๔๔ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีการกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้อินอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่างๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๕๐

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภายใต้บริบทของการค้าเสรีที่มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและมีคุณธรรม มีการพัฒนาสู่ความยั่งยืนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เห็นว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทุกภาคส่วน มีหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างสำคัญต่อการพัฒนาสินค้าและบริการทั้งปวง ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการต้องตระหนักในความสำคัญนี้ และพึงมีภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจภายใต้กรอบจริยธรรมร่วมกัน จึงสมควรให้มีข้อบังคับ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๓) (จ) แห่งพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะกรรมการ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จึงออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๑.๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงใช้ความรู้ ทักษะ วิชาชีพ ด้วยความซื่อสัตย์เที่ยงตรง เป็นธรรม ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็ให้ปฏิบัติตามวิชานั้นด้วย

๑.๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ ของธุรกิจอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม

๑.๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงมีภาระหน้าที่ในการทำความเข้าใจและเคารพค่านิยมของวัฒนธรรมที่หลากหลาย ความเชื่อทางศาสนา ปรัชญาและศีลธรรมอันดีงามของประเทศหรือท้องถิ่นที่เป็นเป้าหมายของแหล่งท่องเที่ยวโดยผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต้องไม่ดำเนินการใด ๆ อันเกี่ยวกับกิจกรรมการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นปฏิปักษ์ต่ออาริດประเพณี

ทางสังคม วัฒนธรรมและธรรมเนียมปฏิบัติของชนทุกหมู่เหล่า รวมถึงชนส่วนน้อยและชนพื้นเมือง ในแต่ละท้องถิ่น

๑.๔ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ข้อ ๒ จรรยาบรรณต่อนักท่องเที่ยว

๒.๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงประกอบธุรกิจ อาชีพ วิชาชีพ โดยให้บริการกับนักท่องเที่ยวอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ซื่อตรงและสุจริต โดยยึดถือประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

๒.๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงรับผิดชอบต่อคุณภาพของสินค้าและบริการ ที่ส่งมอบให้กับนักท่องเที่ยว อย่างครบถ้วนและเรียบร้อย ตามที่ได้เสนอและที่ได้ตกลงไว้ กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งมีพันธะที่จะต้องชดเชยค่าเสียหายในกรณีที่มีการร้องเรียนและพิสูจน์ได้ว่า ผู้ประกอบการ เป็นฝ่ายผิดสัญญาที่ได้ให้ไว้

๒.๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความมั่นคงและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ป้องกันอุบัติเหตุทั้งหลายอันอาจเกิดขึ้นจากการ ดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งต้องให้ความช่วยเหลือทันทีที่ทราบว่านักท่องเที่ยวประสบภัยเนื่องจาก กิจกรรมท่องเที่ยวนั้น

ข้อ ๓ จรรยาบรรณต่อประชาชน สังคม และสภาพแวดล้อม

๓.๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงประกอบธุรกิจ อาชีพ วิชาชีพ อย่างเกื้อกูล กับประชาชน สังคม และสภาพแวดล้อม โดยส่งเสริมคุณภาพซึ่งกันและกัน ไม่ทำร้ายหรือทำลาย สังคมและสภาพแวดล้อม

๓.๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงรักษาประเพณีปฏิบัติ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมของท้องถิ่น และพึงแสดงออกด้วยความเคารพ

๓.๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พึงถือเป็นการระในการดูแล รักษา ปกป้อง และฟื้นฟู ทรัพยากรต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมถึงสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตในสังคม

ข้อ ๔ คณะกรรมการจรรยาบรรณ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๔.๑ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณการท่องเที่ยว ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่รับคำร้องเรียน ไต่สวน และพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดระงับ ข้อพิพาทว่าด้วยจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

๔.๒ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ออก
ระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาท ตามข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการแต่งตั้ง
คณะกรรมการต่างๆ ตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณท่องเที่ยวเสนอ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๔.๓ คณะกรรมการจรรยาบรรณการท่องเที่ยว มีอำนาจหน้าที่ในการติดตาม
ข้อบังคับนี้ การตีความให้คำเนื่งถึงกฎหมาย จารีต ประเพณี ขนบธรรมเนียม รวมถึงสภาพ
ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในขณะที่เกิดข้อพิพาท

๔.๔ องค์ประกอบของคณะกรรมการจรรยาบรรณการท่องเที่ยว จำนวนการแต่งตั้ง
วาระการดำรงตำแหน่ง ให้เป็นไปตามระเบียบสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าด้วย
คณะกรรมการจรรยาบรรณการท่องเที่ยว

ข้อ ๕ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

กนกฤช หิรัญกิจ

ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2553

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 วรรค 2 ประกอบมาตรา 16 (3) (ข) แห่งพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544 ด้วยความเห็นชอบของที่ประชุมคณะกรรมการและด้วยความเห็นชอบจากที่ประชุมสภา จึงได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภา

ข้อ 1. วัตถุประสงค์

เพื่อให้การดำเนินกิจการของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กฎหมายบัญญัติไว้ และเพื่อให้การบริหารงานของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงและตามความต้องการของการพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษ จึงให้มีการจัดตั้งสำนักงานสาขาขึ้น โดยใช้ชื่อสำนักงานสาขาว่า “สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” ตามด้วยชื่อจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษที่สำนักงานสาขานั้นตั้งอยู่

ข้อ 2. การจัดตั้งสำนักงานสาขา

กรรมการหรือสมาชิกสามัญของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่มีสำนักงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษสามารถร้องขอต่อสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้จัดตั้งสำนักงานสาขาขึ้นในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษนั้นได้ โดยให้ทำเป็นหนังสือระบุถึงข้อเท็จจริง เหตุผล ความจำเป็น และความเหมาะสมต่อคณะกรรมการสภา เมื่อคณะกรรมการสภาได้พิจารณาแล้ว มีมติเห็นว่ามีความจำเป็นและเหมาะสมที่จะจัดตั้งสำนักงานสาขาในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษนั้นๆ ให้คณะกรรมการสภาประกาศจัดตั้งสำนักงานสาขาคำร้องขอได้ การจัดตั้งสำนักงานสาขานั้น คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถกำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์เพิ่มเติมตามความเหมาะสมและตามความจำเป็นได้

ข้อ 3. คณะกรรมการสรรหา

ให้คณะกรรมการ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเพื่อทำการสรรหาประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาขึ้นคณะหนึ่ง ต่อไปเรียกว่า คณะกรรมการสรรหา โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- (1) ให้กรรมการเขตพื้นที่นั้นๆ หรือผู้แทนที่คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้ง (ในกรณีที่ไม่มีการกรรมการเขตพื้นที่) เป็นประธานคณะกรรมการสรรหาโดยตำแหน่ง
- (2) ผู้รับมอบอำนาจของสมาชิกสามัญของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่ที่มีลักษณะพิเศษนั้นๆ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (3) ผู้แทนสมาคมหรือชมรมที่เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่ หรือท้องที่ที่มีลักษณะพิเศษนั้นๆ เป็นผู้สังเกตการณ์

หากคณะกรรมการสรรหาประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดมีจำนวนไม่ถึง 3 คน ให้ประธานคณะกรรมการสรรหาสอบถามความเห็นผู้ที่เหมาะสมจากผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเขตพื้นที่นั้นๆ หรือผู้อำนวยการสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนั้นๆ เป็นลายลักษณ์อักษรเสนอคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเพื่อประกอบการพิจารณาแต่งตั้งให้ครบจำนวน 3 คน

คณะกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิสมัครเป็นประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา

ให้คณะกรรมการสรรหาจัดทำรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหาพร้อมบัญชีรายชื่อผู้ที่ผ่านการสรรหาจำนวนไม่เกิน 3 คน เสนอต่อกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพิจารณาแต่งตั้ง ทั้งนี้ให้ดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับจากวันที่ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งสำนักงานสาขาหรือนับจากวันที่ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาพ้นวาระ

ให้คณะกรรมการสรรหา ทำการสรรหาบุคคลที่มีความเหมาะสมเพื่อเสนอชื่อเป็นประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาดังนี้

- (1) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และได้รับการยอมรับจากผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัด
- (2) มีความพร้อมในการสนับสนุนภารกิจต่างๆ ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- (3) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการของสมาคมที่เป็นสมาชิกสามัญของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ข้อ 4. คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา

เมื่อได้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาแล้ว ให้มีคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาทำหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานสาขา ประกอบด้วย

(1) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(2) กรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา จำนวนอย่างน้อย 6 คน แต่ไม่เกิน 18 คน ซึ่งประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาแต่งตั้งจากผู้แทนหรือตัวแทนของสมาคมหรือชมรมที่ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นๆ

ให้คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาเลือกทรงประธาน เหนรัญญิก และ ตำแหน่งอื่นๆ ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี โดยนับจากปีปฏิทิน ประธานคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 วาระ ติดต่อกัน

ข้อ 5. ภารกิจ หน้าที่ และอำนาจคณะกรรมการ

- (1) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษ เพื่อการประสานงานอย่างมีระบบระหว่าง รัฐบาลเอกชนในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษ และ เอกชนกับเอกชนด้วยกัน
- (2) ส่งเสริมให้เกิดความเป็นเอกภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในจังหวัด กลุ่ม จังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษ
- (3) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบการท่องเที่ยว ภายในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษของนครต่อสภา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือองค์กรภาครัฐหรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะ พิเศษนั้นๆ
- (4) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเรื่องที่ เกี่ยวกับการประกอบการท่องเที่ยว
- (5) ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตาม พ.ร.บ.สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มาตรา 6 ครอบคลุม เฉพาะพื้นที่ในจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่มีลักษณะพิเศษนั้นๆ ภายใต้การกำกับควบคุมการดำเนินการโดยสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย
- (6) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานในสำนักงานสาขาด้วยความเห็นชอบของ คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

- (7) เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการสามารถกระทำการแทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภายในขอบเขตที่ระบุไว้ในหนังสือมอบอำนาจได้

ข้อ 6. การประชุม

ให้คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่ที่มีลักษณะพิเศษ จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการ อย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานเป็นประธานในที่ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ผู้ที่นั่งเป็นประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมทุกครั้งต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และให้ส่งสำเนารายงานการประชุมซึ่งประธานกรรมการรับรองสำเนาถูกต้องต่อสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทุกครั้งภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการประชุม

ข้อ 7. คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา สามารถแต่งตั้งอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้ได้ตามความเหมาะสม อนุกรรมการหรือคณะทำงานมีวาระการดำรงตำแหน่งตามวาระของคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา

ข้อ 8. รายได้

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขา อาจมีรายได้ ดังนี้

- (1) เงินรายได้ที่คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพิจารณาจัดสรรให้ตามความจำเป็น
- (2) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (3) ผลประโยชน์จากการจัดการเงินและทรัพย์สินจากการดำเนินการของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่หรือท้องที่ที่มีลักษณะพิเศษ
- (4) เงินรายได้อื่นๆ
- (5) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (1)-(5)

ข้อ 9. หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า ประธานกรรมการ กรรมการ หรือคณะกรรมการของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาใดได้กระทำการใดๆอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือ ทำให้สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสื่อมเสีย หรือขัดขวางการดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของสภาอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คณะกรรมการของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถมีมติถอน
ถอนประธานกรรมการ กรรมการ คณะกรรมการ หรือประกาศขุบเลิกสำนักงานสาขานั้นได้ กรณีที่ประธาน
กรรมการถูกถอดถอน ให้คณะกรรมการทั้งหมดพ้นจากหน้าที่ไปด้วย ในระหว่างที่ประธานกรรมการว่างลง ให้
คณะกรรมการของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งผู้รักษาการประธานกรรมการทำหน้าที่
แทนจนกว่าจะได้มีการสรรหาประธานกรรมการคนใหม่ได้เรียบร้อยแล้ว

ข้อ 10. ให้คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้มีอำนาจในการ
ตีความตามข้อบังคับนี้

ข้อ 11. ข้อบังคับนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 28 เมษายน 2553 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 เมษายน 2553

(นายกฤษฎา หิรัญกิจ)

ประธาน สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

คู่มือ กศวรรษ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย : สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พิมพ์ครั้งแรก : สิงหาคม ๒๕๕๓

จำนวนพิมพ์ : ๓,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง จำกัด

ส 04445

ศค สมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่ง
28 ประเทศไทย.
8.2 ผู้ ทศวรรษ สมาอุตสาหกรรม
2553 ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

๕๐ ปีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สู่ก้าวใหม่ที่กล้าแกร่ง
คู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย / Tourism Council of Thailand

อาคารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ชั้น 17 เลขที่ 1600 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

Tourism Authority of Thailand Building, 17/F, 1600 New Petchburi Road, Rajthevi, Bangkok 10400

Tel:662 250 5500 ext.1646-8 Fax: 662 250 0797, 250 0016 Email:info@thailandtourismcouncil.org